

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

L'alcalde, Josep Hugué, i Montserrat Felip descobren la placa de la Biblioteca Municipal "Guillem Viladot".

Les darreres setmanes han estat molt mogudes climatològicament, amb pluja i calamarsa inclosa.

Autoritats, alumnes, pares i públic van participar en els actes d'inauguració dels nous locals de l'Escola de Música.

Robert Oró i Ricard Bertran han estat protagonistes amb la celebració del vintè aniversari de l'Escola de Música.

Els propietaris del bloc de pisos de l'avinguda Catalunya han denunciat irregularitats en la venda dels habitatges.

"Lo Pardal" de Guillem Viladot tindrà una Fundació per divulgar el llegat del Poeta de Riella.

Núm. 447
Any XXXVIII
Maig 2001

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira
i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Rosa Maria Sera.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.525 ptes. € 21'19
A l'estranger: 3.820 ptes. € 22'96
Número solt: 330 ptes. € 1'98

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Ester Solé. Tel. 973 39 23 56
o bé al telèfon 973 39 00 57

PORTADA:

El pavelló va viure un intens cap de setmana de bàsquet amb motiu del campionat d'Espanya Júnior, amb la presència de vuit equips de la zona est.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

► estimats lectors...

L'Huguet, plega. Tots els agramuntins hem rebut una carta de l'alcalde explicant les causes de la renúncia, "majoritàriament per motius de salut" que ha fet coincidir amb l'arribada de la jubilació, ha fet 65 anys aquest mes de maig. Ha estat alcalde durant 22 anys, no cal dir que és el que més anys ha ostentat el càrrec en tota la història. I ho ha estat per voluntat dels agramuntins i sempre amb un govern de majoria absoluta, la qual cosa encara dóna més relleu a la seva trajectòria política.

Els seus successius mandants han coincidit amb una etapa singular del nostre País com la recuperació i consolidació de la democràcia. Va entrar a l'Ajuntament al front d'una candidatura independent que aixoplugava una colla d'agramuntins de diverses tendències, però que els unia un esperit demòcrata i, en més o menys grau, nacionalista. Es va guanyar, (sis regidors a cinc), a una altra candidatura que formava un aiguabarreig de tendències continuistes de l'antic règim i espanyolistes. Un dels arguments, sota voce, d'aquesta campanya va ser que, si guanyaven els independents, expulsarien d'Agramunt tots els castellans.

Des de llavors pel canal ha baixat molta aigua, que l'Huguet ha vist passar des del despatx de l'alcaldia on ha anat planificant el continu desenvolupament de la nostra vila. Els resultats d'aquesta feina són a la vista del tots i tothom els pot valorar pel seu compte, encara que potser caldrà una mica de perspectiva perquè els arbres deixin veure el bosc.

En Josep Huguet ha estat un polític atípic. Aquelles persones que no el coneixin podrien pensar que un alcalde que guanya sis eleccions per majoria absoluta, ha de ser una persona afable, somrient, amb una gran dosi de populisme, que reparteix floretes i abraçades a tort i a dret amb una campanya electoral permanent; que maniobra dins el seu partit a cops de colze; que riu sempre els acudits dels càrrecs dirigents i que està pendent de quina és la línia oficial

Qui el coneix, i els agramuntins el coneixen, sap que és gairebé tot el contrari. Llavors quines qualitats més profundes li van descobrir, per haver-lo votat reiteradament durant tants anys? Vots són trumfos.

Afectuosament,

Bernat Jofre

Agramunt, maig del 2001

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tàrrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

**MOBLES
ESCOLÀ**

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

**Ramon
Capitan**

- *Pintura decorativa*
- *Parquet*
- *Revestiments parets de fusta*

C/. Clos, 11 • Tel. 973 39 11 61 • AGRAMUNT - Lleida

FUNERÀRIA i TANATORI

J. TORNÉ

Serveis per totes les companyies

Av. Catalunya, 12 AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
SERVEI PERMANENT

L'alcalde ha plegat

Josep Huguet i Herbera, alcalde d'Agramunt des del mes d'abril de 1979, sis legislatures consecutives, va presentar el dia 11 de maig la renúncia al càrrec a la resta del Consistori, per motius de salut. Tots els vilatans, entitats i institucions hauran rebut, a hores d'ara, una carta del mateix Huguet explicant els motius de la renúncia i acomiadant-se. El dia 17 era previst oficialitzar la renúncia a través d'un ple extraordinari i pocs dies després procedir a l'elecció del nou alcalde. Mentrestant, és el primer tinent d'alcalde, Josep M. Fernández, qui exerceix el càrrec de forma accidental mentre és elegit per la majoria del Consistori. El lloc que deixa vacant l'Huguet en el grup de CiU l'ocuparà Anna Viladrich, que anava en setè lloc en la candidatura municipal. De tot el procés de canvi en donarem informació en el proper número de la revista.

Fundació "Lo Pardal"

L'acte es va celebrar a «Lo Pardal».

“En el dia d'avui, dotze de maig del dos mil un, reunides les persones sota-signats, en sessió solemne a la casa “Lo Pardal” i sota la presidència de L'Il·lustríssim Sr. Josep Pont i Sans, president de l'Excma. Diputació de Lleida, es manifesta la voluntat de constituir públicament la Fundació Guillem Viladot “Lo Pardal”, amb els objectius de preservar, divulgar i enaltir l'obra de l'insigne escriptor i poeta Guillem Viladot, així com fomentar la prosa i poesia en tots els seus vessants arreu de Catalunya i del món”.

JOSEP BERTRAN

◀ **A** l'acte de signatura d'aquest document hi van assistir una cinquantena de persones que van escoltar les diverses intervencions dels qui van prendre la paraula, com el Delegat de Cultura de la Generalitat a Lleida, Francesc Vidal; l'alcalde d'Agramunt, Josep Huguet; la presidenta del Consell Comarcal de l'Urgell, Rosa Maria Mora; la vídua de Viladot, Montserrat Felip i el president de la diputació, Josep Pont.

Totes aquestes persones i la resta de signants formen part, per delegació de les institucions a les que representen, de la nova fundació. També en són patrons Maria Teresa Freixes, com a regidora de cultura de l'ajuntament agramuntí; Josep Bertran, en representació de la revista SIÓ; Carme Vidal, per l'IEI; per la família, a més de Montserrat Felip, Jordi Viladot, Carme Comas, Stella Viladot i Mercè Tortras. En va donar fe la Secretària municipal, Sara Miñarro. A partir d'ara aquesta voluntat s'haurà de convertir en efectiva amb la creació legal de la nova institució i a la seva posada en marxa.

JOSEP BERTRAN

Intervenció del delegat de Cultura de la Generalitat, Francesc Vidal. Completen la taula presidencial, Montserrat Felip, Josep Pont, Josep Huguet i Rosa Maria Mora.

Biblioteca "Guillem Viladot"

JOSEP BERTRAN

L'ajuntament d'Agramunt acordà donar el nom de Guillem Viladot a la Biblioteca Municipal en reconeixement de la trajectòria artística i a la donació que el Poeta de Riella va fer de la seva biblioteca particular. L'acte es va fer el dia de Sant Jordi al vespre amb l'assistència d'un nombre públic. L'alcalde, Josep Huguet i la vídua, Montserrat Felip, van descobrir dues plaques, una a l'entrada del carrer i l'altra al vestíbul de la biblioteca.

El públic ompli la sala de conferències.

A l'acte acadèmic també hi van participar, l'escriptor Josep Vallverdú, el director de publicacions del diari *La Mañana*, el periodista, Josep Ramon Correal, i l'historiador local, Lluís Pons. A continuació publiquem les intervencions de l'alcalde Josep Hugueta i de Josep Vallverdú.

Amics de Viladot van glossar la seva figura.

JOSEP BERTRAN

Parlament de l'alcalde

Tal dia com avui, ara fa 9 anys, el 23 d'abril de 1992, en Guillem Viladot fou instituït fill il·lustre d'Agramunt.

En un acte solemne i senzill, la Corporació en Ple va retre homenatge al Guillem amb aquesta distinció, testimoniatge d'uns mereixements acreditats vers una persona entrançable, una persona estimada.

Aquell dia, quan la solemnitat de l'acte havia passat a un segon pla i l'emotivitat deixava pas a una conversa més distesa, en Guillem comentava que el títol que li hauria agradat ostentar era el de ciutadà exemplar. Amb aquests mots, volia dir amb fina ironia, hi cabien tots els reconeixements.

Bé, no crec que faci falta cap acte institucional per instituir a en Guillem amb aquella distinció. Tots els aquí presents sabem que ho era i ho segueix sent.

Guillem Viladot ha estat una persona significada, una persona capaç de transmetre als altres éssers, a tots nosaltres, manifestacions i sentiments que no ens deixen indiferents, que mai no ens deixaran indiferents.

El seu pas com a persona, com a ciutadà, ha estat transcendent: la capacitat creativa, la reflexió de la paraula, el domini del moment ens diu que ha estat un virtuós de la vida, capaç de despertar la tendresa de l'ésser més ensopit. Han estat la seva significació, els seus mots i la seva poesia que l'han fet un ciutadà exemplar.

Avui, nou anys més tard, i dissortadament sense la seva presència física però sí amb el seu constant record, el seguim tenint a prop. Podem sentir, com va dir el Josep Vallverdú: «el remor de les ales dels pardals, així com sentir i viure el seu esperit inquiet, esperit que volem tenir per sempre amb nosaltres».

Avui donem el seu nom a un centre públic on es dipositen tots els anhels i esperances de l'home; totes les manifestacions del seu pensament; tota l'expressió de democràcia i llibertat, una biblioteca, on hi són presents els seus anhels, les seves esperances, el seu pensament d'home lliure i compromès amb la vida.

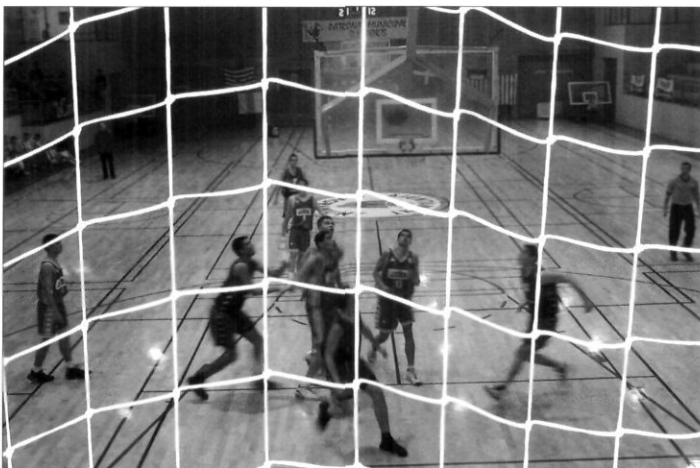
Guillem: «No et fem cap homenatge. Tan sols et donem la benvinguda de nou entre nosaltres, i per sempre».

Parlament de Josep Vallverdú

La donació de la biblioteca de l'escriptor a la seva vila natal honora la vila i honora el donant. Per la densitat de la figura del Guillem, per la seva profunda estimació a Agramunt. Les arrels d'un escriptor, d'un artista, són molt més que un lloc i una sang: estan fetes de somnis, precisament tinguts en aquell primer àmbit. «Lo Pardal» no és altre que un bosc de somnis. De somnis viscuts a la casa pairal, a les sales entrefosques, a la rebotiga de la farmàcia, als carrers de la vila, entre la gent i el vent, en contacte amb les olors i les pudors de Riella i de la masia Isidori. Tot plegat hauria de fer-se lletra i més ençà signe icònic.

Guillem Viladot passarà a la història de la cultura com un escriptor complet i un artista plàstic, sempre, doncs, com un creador. Però tal vegada la gent no coneix tant la seva faceta de lector. Bé que en tindrà esment quan la seva important biblioteca arribi, en el moment oportú, a ser incorporada a aquestes sales. Viladot va ser un lector infatigable, constant, a qui no ens podem pas comparar d'altres escriptors: es documentava minuciosament per als llibres que pensava fer, i molt particularment en temes de psicologia, psiquiatria, ètica, sexologia, religions, doctrines... I afegia així les troballes darreres en aquests camps a la seva pròpia experiència i a tot allò altre, tan viu, tan humà, que el taulell d'apotecari –quasi un confessorari– li havia abocat a cabassos de vida. Va acumular una ingent quantitat de volums, que donen fe d'aquella aplicació que s'originava en una ardent curiositat per conèixer els replcs de l'ànima humana. Alguns amics vam tenir ocasió de sentir-li explicar, engrescat, els nous coneixements que havia adquirit amb els incessants volums que entraven a casa seva, els llibres de pintura, grafisme, arquitectura o poesia visual. Així, de lectura en lectura, després de la literatura narrativa, arribaria a la literatura experimental, no només en poesia, sinó en novel·les de tècnica nova, i, més endavant, novel·les de gran complexitat psicològica amb despullada tècnica, nues com una gota de pluja. Darrere cada llibre de Viladot hi ha múltiples lectures.

La decisió municipal de donar a la Biblioteca local el nom il·lustre de Guillem Viladot mereix una felicitació de tots. Per als amics, que som molts, aquest dia serà marcat especialment pel foc del renovat record i l'enyorament de la gran figura desapareguda, i una vegada més vessada generosament i públicament en benefici de la cultura.

JOSEP BERTRAN

Bàsquet

Amb l'organització del Bàsquet Agramunt Club i la col·laboració de diverses institucions, es va celebrar al Pavelló Municipal els dies 10, 11 i 12 de maig la Fase Inter-Autonòmica del Campionat d'Espanya Júnior de Bàsquet, confederació Est amb la participació de vuit equips: F.C. Barcelona, Joventut de Badalona, Maristes de Pamplona, ADECCO Zaragoza, Autoescuela Dardes Inca, Marsitas de Bilbao, Argal CB i UM i C Médico San Bernabé.

Protesta

Una part dels propietaris dels pisos i locals comercials de l'edifici Mirador de la Riera, de l'avinguda de Catalunya, on hi havia la serradora, va denunciar públicament la situació en què es troben després que "el promotor deixés la construcció a la meitat i desaparegués sense donar solució al problema", segons expliquen en una nota feta pública el dia 20 d'abril. Aquest dia també van col·locar una gran pancarta a l'edifici, a la façana que dona al Passeig, on denunciaven persones i entitats.

Segons els afectats, la situació dels 28 pisos, pàrquings i locals comercials no és la mateixa per a tots. Mentre que alguns estan pràcticament acabats, els de l'avinguda de Catalunya, en altres només hi ha les quatre parets amb la qual cosa "els propietaris es veuen amb la necessitat

Un grup de veïns afectats a l'interior del bloc.

JOSEP BERTRAN

de pagar les obres que falten, la hipoteca que van subscriure en fer l'escriptura i el lloguer del pis on resideixen encara. Per

a molts de nosaltres és una situació insostenible", van explicar el dia de la protesta.

Rutes pel Sió

JOSEP BERTRAN

Veïns de tots els pobles van participar a la inauguració.

El Consell Comarcal de l'Urgell ha senyalat diverses rutes per la comarca, 8 en total, que es poden fer a peu o amb BTT. El diumenge 22 d'abril es va fer l'acte inaugural i la presentació del llibre on estan totes senyalades. L'acte es va fer a Castellnou d'Ossó amb la presència dels alcaldes d'Ossó i Puigverd, Josep Pedró i Joan Eroles; la presidenta del consell, Rosa M. Mora i el Director General de Turisme. Després, tots els participants van fer part del recorregut de la Ribera del Sió.

Obres

El trànsit es va desviar a causa de les obres.

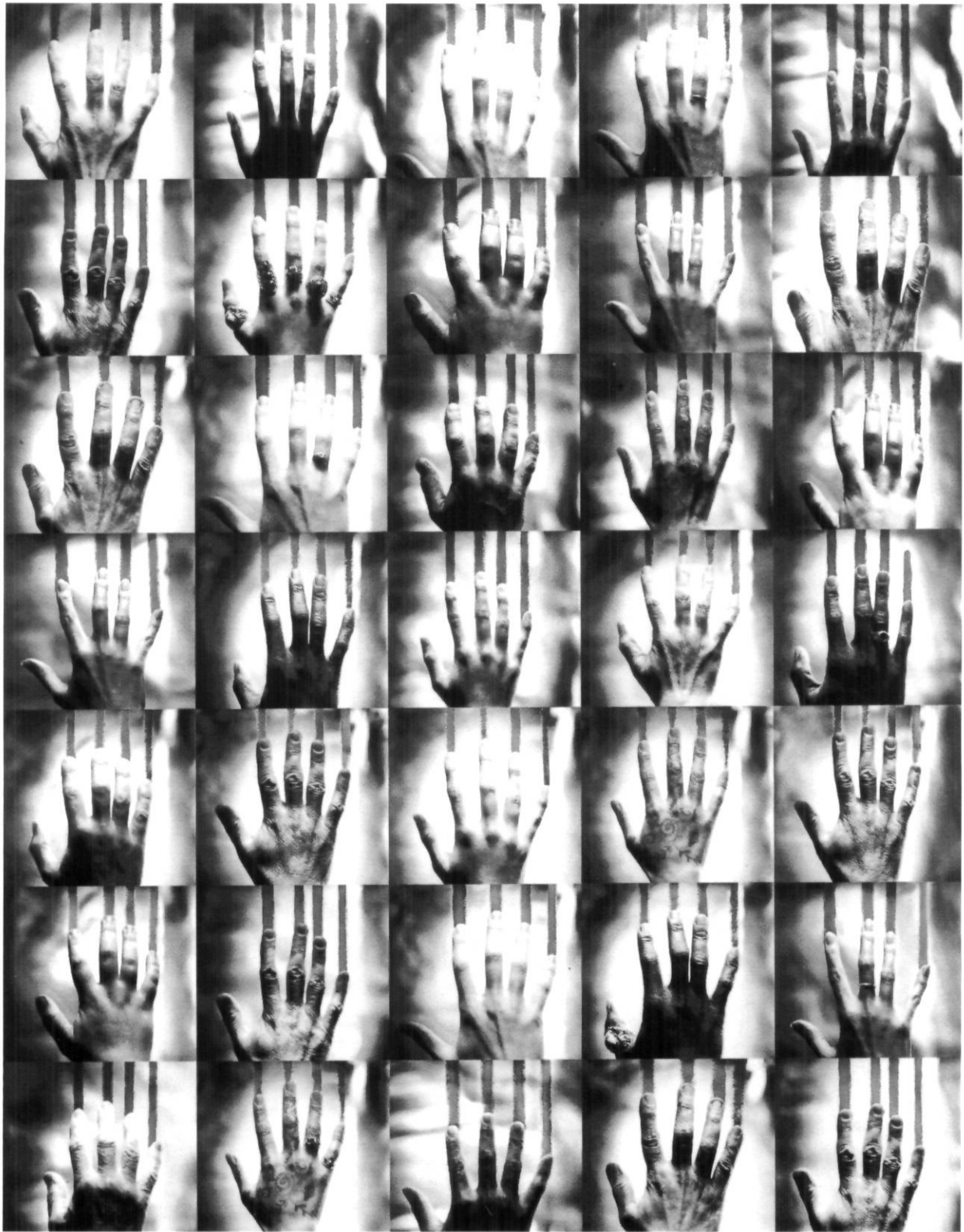
La segona setmana de maig van començar les obres d'urbanització de les voreres de l'avinguda de Marià Jolonch, part de les quals estaven molt malament des que l'estiu del 99 es va millorar el ferm de la carretera. Les obres han comportat una reducció de la circulació per la carretera, especialment pels camions que es van haver de desviar pel Polígon. També el "ràpid" va traslladar la parada a la Gasolinera amb les corresponents molèsties pels usuaris, més d'uns van perdre el cotxe i altres van protestar per haver d'anar fins tan lluny carregats de maletes i van demanar que el cotxe busqués rutes alternatives per continuar passant per l'interior de la Vila.

Aniversari Escola de Música

L'Escola Municipal de Música va celebrar, els dies 27 i 28 d'abril, diversos actes commemoratius del vintè aniversari de la seva creació i la inauguració del nou centre. Des de Cal Mas Vell s'han traslladat a l'edifici del Passeig que ocupava el Col·legi Macià-Companys, després de les obres de remodelació que hi ha fet l'Ajuntament. L'acte oficial de la inauguració va ser presidit pel president de la Diputació de Lleida, Josep Pont i l'alcalde agramuntí, Josep Huguet que van descobrir una placa commemorativa.

Les remodelades instal·lacions també van ser beneïdes pel rector, Mn. Llorenç que va lliurar al director del centre, Robert Oró, una foto de la Verge dels Socors. Durant l'acte, que va interrompre un fort aiguat, la cobla Riella i la colla Estol van fer unes actuacions. També la pianista Anna Sabaté, malgrat que va fer el recital sense llum per una fugida del corrent que va durar més d'una hora. El dissabte hi va haver una jornada de portes obertes i les actuacions de la cobla Quatre Vents, del grup d'animació Olla Barrejada i a la nit, al Casal, un concert amb les actuacions de l'Orquestra de Cambra i la Cobla Jovenívola.

Generalitat de Catalunya

ARA JA SOM més de 6 MILIONS

Fa més de 1000 anys que, entre tots, fem un país del qual avui ens podem sentir orgullosos. Per fer la Catalunya del futur, la de les properes generacions, necessitarem tots aquells que vulguin estimar el nostre país. Vinguin d'on vinguin. Es diguin com es diguin. I siguin com siguin. I és que, a la Catalunya de demà, necessitarem moltes mans, però, sobretot, molts cors.

Vint anys de l'Escola de Música

■ Ricard Bertran

ELS INICIS

L'any 1980, el primer ajuntament democràtic es planteja la creació d'una escola de música dins la política que pretenia recuperar la vitalitat cultural que havia tingut Agramunt abans de la guerra civil. La música sempre havia estat un dels pals de paller de la cultura a la nostra Vila, i és per això que es posa fil a l'agulla i l'escola municipal de música (EMMA) obre les portes el curs 1980/1981. Tot i que la il·lusió d'aquells primers regidors sorgits de les urnes era gran, també s'ha de dir que les arques municipals eren molt buides, i per això la responsabilitat d'endegar aquell projecte en aquells primers anys va anar a càrrec d'una colla de músics agramuntins, els quals varen col·laborar desinteressadament a fer aixecar el vol a l'Escola. Es comença el primer curs a les aules del Col·legi públic, i l'any següent es trasllada a l'edifici del Col·legi Mare de Déu del Socors. Allí, l'Escola

comença a créixer i, a més dels instruments que podien ensenyar els professors agramuntins i fundadors de l'Escola, s'amplia l'oferta amb dos professors forans, un de guitarra i un de piano. Posteriorment, l'Escola es trasllada a l'últim pis de l'Ajuntament.

ORQUESTRA DE CAMBRA D'AGRAMUNT I AUTORITZACIÓ DEL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

És en aquesta època quan es gesta l'Orquestra de Cambra d'Agramunt. Aquesta agrupació instrumental s'estrena l'any 1988 sota l'apadrinament de Marta Ferrussola, i funciona durant dos anys amb alumnes de l'Escola d'Agramunt i de la de Balaguer, ja que les dues escoles per si soles no tenen prou alumnes dels diferents instruments per plantejar-se la possibilitat de crear una orquestra en solitari.

A poc a poc, la consideració social de

La música sempre havia estat un dels pals de paller de la cultura a la nostra Vila, i és per això que es posa fil a l'agulla i l'escola municipal de música obre les portes el curs 1980/1981.

l'Escola va canviant, i si en un principi hom la veia com una entitat on es duia a terme una activitat extraescolar per passar el temps, cada vegada més gent pren consciència que l'Escola de música és un centre d'ensenyament on es fa alguna cosa més que guardar els nens. Val a dir que en aquells anys proliferen la creació de noves escoles de música arreu de Catalunya, arran de la convicció cada vegada més estesa que la música és un element imprescindible en l'educació integral de qualsevol nen o nena. És també en aquests darrers anys, que l'ensenyament de la música obté noves perspectives amb la seva inclusió com a matèria obligatòria en els centres d'ensenyament general. Tot i que els dos centres d'EGB d'Agramunt, abans de l'aplicació de la reforma i a través del finançament de les APES, ja fa temps que han possibilitat una mínima educació musical als escolars d'Agramunt.

És també l'any 1988, en què finalment l'Escola de Música aconsegueix l'objectiu llargament buscat de veure reconeguda la seva tasca per part del Departament d'Ensenyament de la Generalitat, i surt publicada al Diari Oficial de la Generalitat

JOSEP BERTRAN

Concert ofert per l'Orquestra de Cambra, al Casal.

- ◀ (DOG) la disposició en què es dona a l'EMMA l'autorització per impartir classes de música de manera reglada. Ara, i amb la reforma molt avançada, l'escola està autoritzada a impartir el nivell elemental i el primer i segon cicle de grau Mitjà, que és el màxim que pot impartir qualsevol escola de música.

LES COBLES

L'Escola de música sempre ha tingut la voluntat de fer de la música una pràctica, una vivència més que una tècnica. És per això que des de bon començament es promouen els concerts de manera periòdica, i es planteja la creació d'agrupacions musicals per tal d'utilitzar la música per a la seva finalitat essencial, que no és altra que ser un instrument de comunicació. És en aquesta línia de donar sortida als alumnes que ja han assolit un cert grau de coneixements, que es pensa en crear una cobla, per tal com és una agrupació culturalment arrelada al nostre país, que no necessita cap mena de muntatge per a les seves actuacions i que aquestes sempre són en hores prudencials (estem parlant d'alumnes que en aquell moment tenen entre 10 i 15 anys). Es busca la col·laboració de Joan Farreny perquè es faci càrrec de les classes de tenora i tible, i juntament amb Josep Pedrós (flaviol), Fernando Ros (contrabaix) i Ricard Bertran (trompeta, trombó i fiscorn), es posa fil a l'agulla per crear la que seria la primera cobla agramuntina sorgida a l'escola: la Jovenívola d'Agramunt, que es presenta en públic el dia 11 de setembre de l'any 1987. Una vegada presentada, però, ben aviat es veu la necessitat de formar nous instrumentistes de cobla a fi de cobrir les baixes eventuais que hi poguessin haver i assegurar-ne així la continuïtat.

Sorprenentment, les baixes de la cobla en el seu primer quinquenni són escasses, i això permet estrenar una segona cobla (la Riella), l'any 1992.

Per als integrants d'ambdues cobles, les vivències de formar-ne part no es limiten únicament al fet musical, és a dir, al perfeccionament en el domini del seu

La cobla Quatre Vents actuant el dia de la inauguració de la nova Escola de Música.

instrument, sinó que van molt més enllà, ja que representen un gran enriquiment personal. Així, tant la cobla Jovenívola com la Riella han fet cada any una sortida a diversos països d'Europa, a vegades acompanyant un esbart en la seva gira, a vegades representant Catalunya en algun festival internacional. Han sortit diverses vegades en programes de televisió, han enregistrat dos compactes, han actuat amb Santi Arisa fent sardanava unes vegades i jazz d'altres, etc... Tot això ha representat per a ells una oportunitat de comunicació i d'aprenentatge d'altres cultures, relacionar-se amb molta gent del món cultural... i també fer algun dineró, que sempre és un incentiu molt apreciat.

NOVA UBICACIÓ I MÉS FORMACIONS

L'any 1988, es canvia una vegada més la ubicació de l'Escola; en aquest cas, s'ocupa la planta baixa de l'edifici de cal mas Vell, adquirit per l'Ajuntament per tal d'ubicar-hi alguns serveis. Aquestes noves aules veuen com s'amplia la plantilla de professors de nous instruments, i veuen néixer diverses agrupacions sorgides de l'Escola, seguint la dinàmica de buscar oportunitats d'expressió per

als alumnes. La primera és el grup «6 i música», que es dedica bàsicament a amenitzar les celebracions religioses (bodes, bateigs, comunions...), encara que esporàdicament també fan algun concert.

Després es forma un grup d'havaneres «Vent Serè», integrat bàsicament per alumnes de les classes d'adults i que funciona durant deu anys.

També es crea un grup d'animació, batejat amb el nom d'«Olla Barrejada», amb els alumnes que en aquell moment cursaven 1r de grau mitjà.

L'any 1998 neix un segon grup de cambra per a actuar en celebracions religioses.

Com ja hem dit, l'any 1998 l'escola ja té dues cobles, molts dels integrants de les quals ja han d'assistir a classe del seu corresponent instrument fora d'Agramunt, ja que amb deu anys d'estudi han assolit un nivell força alt. És per aquest motiu que, amb la col·laboració de la Diputació de Lleida, es crea l'escola de cobla dins l'organigrama de la mateixa EMMA. Els seus fruits no es fan esperar, i justament el mes de juny de l'any 2000 es presenta la tercera cobla agramuntina, la cobla Quatre Vents, formada per disset joves instrumentistes que segueixen el camí obert per les seves

dues antecessores i que fan d'Agramunt un cas únic a Catalunya: una població d'escassament 5.000 habitants que tingui tres cobles és un fet que deixa perplexos molts sardanistes que coneixen les dificultats de mantenir en funcionament, no ja tres cobles, sinó una de sola.

L'EMMA EN L'ACTIVITAT CULTURAL D'AGRAMUNT

Val a dir que, a més de l'activitat generada per la mateixa escola, aquesta ha actuat també com un gran dinamitzador de la vida cultural d'Agramunt, en col·laborar amb moltes institucions i agrupacions, com per exemple fent concerts regulars als centres d'ensenyament de la Vila, actuant amb les caramelles, el teatre, a l'Espai Guinovart, etc... En aquest sentit, cal remarcar els diversos concerts que s'han fet sobre l'obra d'en Viladot primer, i d'en Vallverdú després (concert que es repetirà a la tardor a l'auditori de Lleida), i la cantada que s'està preparant conjuntament amb la coral i que s'interpretarà el proper mes de juny durant el concert de fi de curs de l'EMMA. També es potencia cada vegada més l'activitat musical dels alumnes fora de l'aula, podem posar com a exemple el recent intercanvi amb Montblanc o la trobada de guitarristes que s'ha dut a terme per segon any consecutiu.

Al llarg de la seva història, l'EMMA ha organitzat diverses activitats que en el seu moment varen tenir molta acceptació, com per exemple les colònies musicals a Bon Repòs i a Santa Maria de Meià, o els dinars de germanor que es feien a final de curs amb els pares, professors i alumnes.

L'ASSOCIACIÓ DE MARES I PARES DE L'EMMA

El curs passat es va crear l'AMPA, que dona suport a l'escola, tant en actes organitzats pel claustre com en altres organitzats per ells mateixos, al mateix temps que fa de mitjà de comunicació entre els pares d'alumnes, l'Ajuntament i el professorat. Durant aquest primer any d'existència, s'ha pogut comprovar l'alt grau d'implicació i d'eficàcia de la junta de l'AMPA, que ha permès, entre altres coses, adquirir material de suport als professors amb les quotes de tots els pares que en formen part.

NOVA DIRECCIÓ

El curs 2000/2001, es planteja el relleu de la direcció de l'EMMA, que recau en la persona de Robert Oró. És un dels professors més antics de l'Escola, i el que al llarg dels anys ha demostrat un major nivell d'implicació amb l'EMMA, a més de ser el director de l'Orquestra de Cambra des de la seva fundació. En Ricard Bertran,

l'antic director, assumeix les funcions de director de l'Escola de Coblà.

ORQUESTRA DE CAMBRA D'AGRAMUNT

L'EMMA ha volgut ser, des dels seus inicis, un centre d'ensenyament musical al que qualsevol nen o nena pogués accedir, independentment del seu estatus social o econòmic, i també de la seva capacitat. L'objectiu prioritari ha estat sempre el de fer arribar la cultura musical al major nombre possible de nens i nenes. És evident que molt pocs dels alumnes de l'Escola arribaran a dedicar-se a la música d'una manera professional, però tant important com això és que tots els alumnes que hi passin puguin tenir un grau de formació suficient com per entendre i gaudir de la música, ja sigui com a simple oïdor o com a músic aficionat. I és per això que es busca noves fórmules per tal d'il·lusionar i motivar que l'estada a l'EMMA dels seus alumnes sigui el més llarga possible, adequant el currículum als interessos i capacitats de cada alumne i, com ja hem dit abans, de possibilitar la pràctica de la música en grup. Si bé és cert que l'Escola ja comptava amb una orquestra de cambra pels alumnes de nivell elemental, es creu convenient crear una segona orquestra que integri els alumnes més avançats, per tal d'ampliar la seva formació i donar-los, al mateix temps, un al·licient prou engrescador per motivar-los a continuar els seus estudis musicals. I és així com neix l'Orquestra de Cambra d'Agramunt, que fa la seva presentació el dia 6 de gener d'enguany, dirigida pel Sr. Josep Lluís Puig.

NOVA ESCOLA

Des de fa molt de temps, un dels objectius prioritaris de l'EMMA era aconseguir una seu amb un mínim de condicions d'espai i acústiques per desenvolupar amb garanties la seva tasca. Finalment, i com tots ja sabeu, aquest objectiu s'ha vist plenament satisfet amb l'adequació de l'edifici del passeig, el qual permetrà a l'Escola créixer i afrontar nous reptes i encarar nous projectes de cara al futur. ■

La cobla Jovenivola es presentà en públic l'any 1987.

Parlem de l'Escola de Música

■ Per Sió, JPR

Els redactors de SIÓ vam pensar que estaria bé tenir una petita xerrada amb dos dels principals responsables de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt (l'EMMA). Hem tingut un intercanvi de mots, doncs, amb Robert Oró (actual director del centre i professor de violí) i Ricard Bertran (ex-director i professor de trompeta i solfeig).

– *Tots els agramuntins coneixen en Ricard Bertran, però de ben segur que n'hi ha molts que no saben qui és Robert Oró. Explica'ns quatre coses de la teva vida...*

Robert- Si només són quatre, les més importants són: Primer, vaig iniciar-me amb la música als 10 anys de la mà del meu pare que de jove havia estat músic; segon, visc a Lleida amb la Rosa amb qui tinc un fill, Jaume, de 17 anys; tercer, fa divuit anys que ensenyo violí a l'EMMA; i quart, treballant amb joves i fent música em sento afortunat.

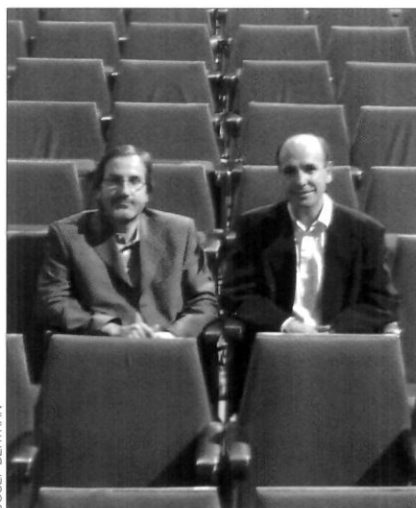
– *Parlem un xic dels orígens*

Ricard- El primer any no hi vaig poder ser, perquè estava fent la mili. L'Escola Municipal de Música es va començar a l'edifici de les Escoles; hi havia els músics Ferran Ros, Josep Martorell, Josep Pedrós i Manuel Ginestà el darrer dels quals encara continua amb nosaltres.

– *Es conserven xifres d'aquells moments?*

Ricard- Crec que es fa molt difícil poder saber quants alumnes hi va haver matriculats els primers anys. La matrícula i els papers els controlaven a l'ajuntament.

– *Es pot dir que durant aquests vint anys l'EMMA ha estat més o menys a lloguer...*

JOSEP BERTRAN

Ricard- Sí. Hem passat per unes situacions de provisionalitat. En primer lloc s'ha de dir que sortosament el viure a lloguer potser s'haurà acabat; cal tenir en compte que durant aquests anys les classes de l'EMMA s'impartiren al col·legi de les Escoles, al col·legi de les Religioses, a l'Ajuntament i a cal Mas Vell. Ara serà el cinquè lloc. El canvi ja es feia imprescindible, perquè actualment teníem repartits els nostres serveis entre cal Mas Vell, la Coral, l'Ajuntament i les Escoles (on assajaven les cobles en alguns casos).

– *Això permetrà treballar millor?*

Ricard- De ben segur. Cal tenir en compte que el "voluntariat" que hi havia en un primer moment no es podia allargar per sempre. Avui en dia cal que hi hagi unes programacions, una estructura amb condicions, etc.

Robert- Quan fa uns dies els companys de Montblanc van veure com "estàvem" a l'edifici del Mercadal, en el darrer intercanvi que vam fer, es van quedar parats. Quasi no s'ho podien creure. Sortosament ja els vam poder ensenyar

el nou edifici. Realment, necessitàvem el canvi.

– *Dels primers anys a ara, ha canviat molt l'EMMA?*

Robert- Fa uns 6 anys que es va signar un conveni amb la Generalitat i això féu que la situació precària en què estava el professorat canviés substancialment. S'exigeix, per una banda més professionalització; per l'altra, l'estudi de la música s'ha de fer segons uns plans d'estudis i dins una estructura organitzativa de centre a l'estil de qualsevol col·legi o institut. A més a més, els pares cada cop ens demanen més resultats; no es tracta, tan sols, que els seus fills estiguin ben "guardats" durant unes hores setmanals. De fet, hi ha hagut una sensibilització del que és l'Escola de Música.

Ricard- A nivell oficial podem dir que el Departament d'Ensenyament ens demana unes programacions i tenim un inspector com qualsevol centre docent que ens visita i ens assessora. Som, doncs, com qualsevol col·legi oficial.

– *No creieu que és un camp un xic limitat, l'estudi de la música?*

Robert- No, perquè no cal que l'única sortida dels que vénen a aprendre sigui professional. No cal que tothom sigui músic; per entendre'ns. També hi pot haver una sensibilització respecte la música. Cal que tinguem cura de l'alumnat que, ni que tingui limitacions (ja sabem que hi ha persones que tenen més aptitud que unes altres) pot estudiar aquí i arribar a tenir en el futur una sensibilitat per la música i uns coneixements que no aconseguiria si no hi vingués. Assolir una bona cultura musical, també és bo per la vida.

– *Què me'n dieu dels professors?*

Ricard- Al llarg dels anys hi ha hagut molts professors. Alguns han marxat perquè han trobat millors condicions econòmiques o més seguretat.

Robert- Seria bo que cada cop hi hagués més estabilitat en aquest sentit, perquè repercuteix tant en els alumnes com en el claustre i el propi centre. Amb el nou edifici, potser també aquest aspecte es podrà assolir.

– *Com funciona la part econòmica?*

Ricard- En el moment que l'EMMA entrà a formar part dels centres de la Generalitat hi havia el compromís que una tercera part l'assumiria el Govern de Catalunya, una altra tercera part aniria a càrrec de les arques municipals i l'altra l'aportarien els pares. No sé però si això es compleix en aquests termes. De fet és l'Ajuntament qui en porta els comptes i qui cobra les quotes dels pares.

Robert- El millor hauria estat que la Generalitat es fes càrrec al cent per cent de l'Escola de Música tal i com passa en el territori MEC entre el Govern i les escoles com la nostra. L'Escola de música de Monzó, posem per cas, és finançada totalment pel mateix Govern de l'Estat i punt. El que passa és que la Generalitat va rebre les competències d'Ensenyament, però no els diners...

– *Quin balanç podem fer de l'EMMA?*

Ricard- Els resultats són evidents, crec que no cal ni enumerar-los. Ningú que ens conegui ens negarà els fruits que ha donat tant a nivell individual com col·lectiu...

JOSEF BERTRAN

Robert- Aquest edifici és, d'alguna manera, el resultat de progrés. Un edifici que, per altra part, ens obre a noves possibilitats i a nous reptes.

– *I de cara al futur, doncs?*

Ricard- Seguir fent feina ben feta, sense tirar endarrera alguns dels projectes que tenim per utòpics que siguin...

Robert- En primer lloc, crec que hem d'anar per l'estabilitat dels professors, amb contractes estables i fixos, segons sigui convenient... Després, crec since-

rament que podem arribar a un sector més ampli d'alumnat; en especial, a aquells que vulguin aconseguir una "formació" musical. En un altre sentit, crec que podem ampliar l'"Escola d'Adults", cosa que dóna cabuda a persones que ja han depassat l'edat escolar (des de 18 anys, fins als jubilats). També l'EMMA hauria d'encabir una Aula de música Tradicional, de la mateixa manera que tenim l'Escola de Cobla.

Ricard- En fi, les possibilitats i els reptes són molts: una grup de música de ball, una aula de jazz, una altra de música moderna, etc.

– *Veig que teniu el sarró molt ple... Si de tot el que dieu, haguéssiu de demanar només una cosa als Reis, quina diríeu?*

Robert- L'estabilitat del professorat.

Ricard- La incorporació de professors d'instruments nous.

Robert- Que hi hagi més alumnes nostres a l'orquestra de Cambra...

– *Bé, bé ja n'heu dit tres... Deixem-ho estar aquí!*

Com podran veure els lectors, encara hi ha moltes coses per fer i, el que és més important, molta il·lusió i ganes. Al fi i al cap, l'Emma és com una noia en plena joventut. Que Déu li doni una llarga i esplendorosa vida! ■

JOSEF BERTRAN

INTERCANVI DE LA CORAL BON CANT

Els dies 28, 29 i 30 d'abril i 1 de maig el grup gran de la Coral Bon Cant va realitzar un intercanvi amb l'**Escolania Nuestra Señora de Begoña** de Bilbao, els components de la qual van ser acollits per les famílies dels nostres cantaires en les seves respectives cases.

El cor basc va arribar el dissabte 28 a la tarda una mica més aviat de l'hora prevista, que era a les 7 de la tarda. A la plaça del Mercadal es va fer la distribució dels cantaires (un total de 17 nens i nenes entre els 8 i 16 anys) per les cases. Els acompanyaven alguns pares que s'allotjaren durant aquests dies a l'Escola Agrària de Tàrrega.

A la nit van assistir al concert que oferien al Casal la Cobla Jovenívola i l'Orquestra de Cambra d'Agramunt amb motiu del XX Aniversari de l'Escola Municipal de Música i que els va agradar molt.

Actuació de l'Escolania Nuestra Señora de Begoña (Bilbao) a l'Església.

El grup gran de la Coral Bon Cant va realitzar un intercanvi amb l'Escolania Nuestra Señora de Begoña de Bilbao.

Cantaires i familiars d'ambdues corals moments abans del comiat.

L'endemà al matí van visitar una mica la nostra vila (l'Església, l'Espai Guinovart, Lo Pardal) acompanyats del Sr. Ramon Bernaus i l'Anna Pijuan que els feren de guies.

A partir d'ara haurem de treballar de valent si els volem retornar la visita al setembre.

A la una del migdia van fer a l'església el seu primer concert. Hi va haver una part de cant coral amb obres religioses del Renaixement i del s. XX i populars i una altra part d'instrument: guitarra i txistu. Els va dirigir Josu Soldevilla, que també dirigeix el Cor Ars Viva —que vam poder escoltar a mitjans de març de l'any passat en l'intercanvi que va fer amb la Coral d'Avui i la Coral Joia de Maig d'Anglesola.

A la tarda se'ls portà a Torregrossa on es feia un concurs de sardanes. Malauradament la pluja va deslluir l'acabament del concurs. Els va entusiasmar força, sobretot quan feien punts lliures, inclús alguns es van afegir a la rotllana de germanor per ballar-la.

El dilluns 30 van anar a Barcelona juntament amb els nostres cantaires. Van visitar el Palau de la Música Catalana, la Rambla, la Catedral, el Barri Gòtic... Durant el matí els acompanyà més o menys el bon temps. Es va dinar al Parc Güell.

Des de Barcelona es va anar directament cap a Anglesola on a la nit farien el seu segon concert a l'Auditori Santa Anna. Aquí se'ls ensenyà el Museu del Carro.

Per al dimarts 1 de maig se'ls programà la visita a una fàbrica de ceràmica a Verdú. Després d'una curta visita a l'església d'aquest poble es va anar a Belianes a veure un molí d'oli.

Com a cloenda de l'intercanvi es va fer a l'Institut "Ribera del Sió" un dinar de

germanor amb l'assistència dels cantaires i familiars d'ambdues corals. A mitja tarda l'autocar empenia viatge de tornada cap a la seva terra després d'un emotiu comiat.

A partir d'ara haurem de treballar de valent si els volem retornar la visita al setembre.

APLEC DE ZONA

El diumenge 6 de maig la Coral d'Avui va participar al 22è Aplec Coral de la Zona Nord de Lleida que es va celebrar a Ponts.

La jornada es va desenvolupar sense cap variació respecte anteriors aplecs. Al matí es va fer l'assaig i a la tarda el concert.

La Coral d'Avui va participar al 22è Aplec Coral de la Zona Nord de Lleida.

El concert estava estructurat en dues parts. En la primera les corals van actuar distribuïdes en grups. La Coral d'Avui va formar grup amb la Coral Joia de Maig d'Anglesola i l'Orfeó Artesenc d'Artesa de Segre, que dirigits per en Ramon Casals i en Sergi Valls, interpretaren **Cançó de Carnestoltes**, harm. per Josep Lluís Guzman i Antich; **La gruneta i el pinsà**, nadala catalana harm. per Mn. Albert Vives i **Oh, testa lacerada!**, de J. S. Bach.

La segona part la formava el repertori comú: **el Cant de la Senyera**, de Lluís Millet; **Santa Agnès**, Trad. Catalana harm. per Mn. Albert Vives; **Deixa'm venir**, de J. Brahms; **Signum**, de Tielman Susato; **Un cavaller, tot fent camí**, harm. per Julius Röntgen.

Durant el concert es va fer la imposició habitual de llaçades a les senyeres de les respectives corals participants i el lliurament d'obsequis commemoratius. ■

associació de dones esbarjo

Agraïment i nova etapa

■ La Junta

La nova junta de l'Associació l'Esbarjo vol donar les gràcies a la junta precedent per la bona tasca realitzada durant el seu mandat, com també a totes les sòcies pel suport i confiança que ens han ofert.

Iniciant la nova etapa, vam celebrar la Diada de la Panada, amb molta assistència de senyores. Aquesta festa esperem fer-la cada any.

Estem arribant al final del curs. No obstant, tenim diferents activitats preparades: una excursió, un festival, i un sopar de germanor, així com altres sorpreses i iniciatives interessants per després de l'estiu.

Volem convidar totes les senyores d'Agramunt i comarca a formar part del nostre grup.

Per això, des d'aquí volem convidar totes les senyores d'Agramunt i comarca que no pertanyen a l'Associació, a formar part del nostre grup. Aquí podem passar estones ben agradables. Juntes podem fer grans coses, ja que, com sabeu, el nostre lema diu: «la unió fa la força». ■

BELLESA DENTAL

DOLÇA dent

Jordi Freixes i Montse Corrales

ODONTÒLEGS

HORARI:

DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

PALVI

Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS
MUNICIPALS I INDUSTRIALS

HOTEL * BAR
RESTAURANT

BLANC & NEGRE 2

Ctra. Cervera, s/n.
25310 AGRAMUNT

Tel./Fax 973 39 12 13
(3linies) Urgell

**VENDA DE
PISOS NOUS**

a **AGRAMUNT**

C/. Sió, 3 (prop de la Vila)
Tres de 91 m². Tres de 100 m²

- Portes de sapel·li
- Calefacció a gas (individual)
- 2 banys
- Ascensor
- Acabats de primera qualitat
- Opció plaça garatge

Tels. 973 57 02 72 - 973 39 07 20

RELOTGERIA - JOIERIA

**esteve
llagunes**

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

FERRETERIA MOLINET

Ctra. d'Artesa, 1 - Tel. 973 390 458 - Tel. i Fax 973 390 662

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Sardanes Reverses a Agramunt

El proper **dia 2 de juny**, el grup Sardanista Estol organitza, *per primer cop a la nostra comarca*, un **Concurs Individual de Sardanes Reverses**. Aquest concurs serà a les 6:30 de la tarda, a la sala de teatre del Casal Agramuntí, i la interpretació musical serà a càrrec de la cobla Jovenívola d'Agramunt.

Del que es tracta no és de ballar el millor possible, sinó d'escoltar les sardanes que la cobla ens interpretarà i esbrinar-ne el seu tiratge.

Aquesta modalitat de concurs sardanista és força diferent al que estem acostumats a veure l'11 de setembre a la plaça. En aquest cas, no són colles les participants sinó sardanistes a títol individual. I del que es tracta no és de ballar el millor possible, sinó d'escoltar les sardanes que la cobla ens interpretarà i

Exhibició sardanista a càrrec de la colla Espigol, dins dels actes d'inauguració de la nova Escola de Música.

esbrinar-ne el seu tiratge.

I per si això fos poc, s'hi afegeix una dificultat doble, tant per la cobla com pels comptadors, ja que cada sardana és inèdita i exclusiva per a aquest concurs. Per tant, la cobla les interpretarà per primer cop i sense previ assaig.

A més a més, i tal com indica el seu nom, una sardana reversa és enrevessada. És a dir, que no tan sols no es

marca el final de tirada, sinó que la seva melodia sol ser enganyosa i amb un cert enginy, per tal de confondre els comptadors i dificultant encara més la seva resolució.

Com podeu veure serà un concurs força diferent al que us convidem tant a participar-hi (als atrevits), com a veure'l (als curiosos).

Fins llavors!

**SASTRERIA
CONFECCIONS FIBAL**

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

Cortinatges

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Bolsos
Sport
Camp i Platja
Canya i Jardí

Avgda. J. Mestres, 2 • 25310 Agramunt (Lleida)
Telf. 973 39 12 16

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

**Rubèn
Automoció**

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

Estem a la seva disposició en:

Mecànica
Electricitat
Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

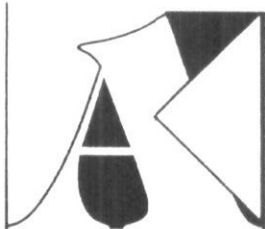
ELECTRICITAT
F.MARCH

C/. Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

Francesc March Altarriba

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

A. Juan Fort

Creacions

Dissenys exclusius

DISSENY ARTÍSTIC DE MURALS interiors i exteriors

Assessorament i projectes per la decoració de:

-Vestíbuls, Salons, Entrades...

RECORDATORIS DE DISSENY per a celebracions:

-Comunions, Noces, Aniversaris.

OBRES EN DIMENSIONS ESPECIALS i per encàrrec:

olis, aquarel·les, aiguafortes, gravats...

*L'encert d'un regal
amb estil!!*

Taller i comandes:
C/ Sió, 10 1r
(Tardes de 5 a 9h.)
Telèfon 973 39 21 57

Exposició:
C/ Sió, 2 - Agramunt

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

**VENEM PIS
A AGRAMUNT**

151 m² • quatre habitacions • calefacció
traster • molt assolellat

Interessats trucar al telèfon
600 06 95 53 (vespres)

La Societat d'Aigües Potables -II-

■ Lluís Pons i Serra

Continuem parlant de la Societat d'Aigües Potables d'Agramunt, i avui ens referirem als agramuntins que havien passat per les Juntes de la Societat des de 1918 fins al 1936. Del període anterior –recordem que la Societat es va constituir l'any 1910– només ens podem gaudir d'algun paper en mans de particulars, perquè l'únic Llibre d'Actes que es conserva comença l'any 1918.

Així sabem, per exemple, que en un títol de propietat d'una participació, formalitzat el dia primer d'agost de 1910, hi ha les signatures de Francesc Soler, President; Josep Comes i Sorribes, Secretari; i Pere Romeu, Dipositari. Segurament aquests tals eren membres de la primera Junta.

Sabem, també, que l'any 1913 era President Josep Brufau i Mullerat, el qual en aquelles dates ocupava l'alcaldia de la vila. No va ser la darrera persona que va simultaniejar els dos càrrecs, perquè Josep García i González, alcalde durant tota la dictadura de Primo de Ribera, també va ser en aquella època tres anys President i tres més Sots-president.

La Junta estava formada per cinc membres, amb un mandat de sis anys, i es renovava per meitats cada tres anys; una vegada en renovaven tres i l'altra en renovaven dos. Ja vam dir l'altre dia que fins l'any 1933 els membres de la Junta sempre eren gent de bona posició social, i també explicarem el motiu pel qual Màrius Mestres i Montull ja hi era abans de 1918, i no se'n va moure mai fins a la renovació total de l'any 1933.

Amb una estada de més o menys durada, també trobem a la Junta Francesc Iglesias i Carulla, Jaume Martí i Egea, Josep Bragat i Guau, Josep Gassó i Figueres, Ramon Viladàs i Folguera, Juan Romeu i Tor, Josep Mª Jolonch i Trepac, l'esmentat Josep García, Marià Ribera i Oromí i Miquel Ribera i Oromí.

És curiós el que passa amb els germans Ribera i Oromí, sempre presents a la Junta durant aquest període. No hi són mai tots dos alhora, però quan plega un, hi entra l'altre, i sempre com a Secretaris o Dipositaris.

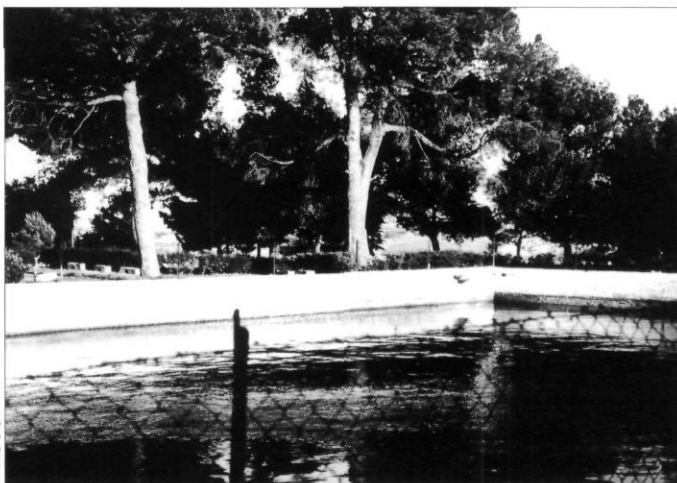
Ja vam dir que l'any 1933 s'hi va barrejar la política i en la reunió general d'aquell any, el 18 de gener, la Junta vella va dimitir en ple i en votació sortiren elegits per a la nova Junta els següents agramuntins: Fortunat Sans i Segalà, 70

com a usuaris del servei. Però ara, la nova Junta els va requerir que paguessin el cànon immediatament, o sinó els tallarien l'aigua. I pel que fa al deute, la nova Junta no ho acabava de veure clar i volien fer comprovacions. Però al President, Fortunat Sans, no li agradava l'actitud dels seus companys sobre aquest particular, i per aquest motiu va presentar la dimissió, tant de President, com de membre de la Junta. De moment, va quedar provisionalment de President el Benet Jou.

Els nous directius de la Societat van redactar un nou Reglament, que entre altres modificacions posava dos membres més a la Junta, un dels quals era un representant de l'Ajuntament. Aquest Reglament fou aprovat en la reunió extraordinària del dia 4 de març de 1934 i la Junta que

s'elegí va quedar constituïda de la següent manera:

President, Benet Jou i Finestres; Sots-president, Jaume Bernaus i Figuera; Secretari, Ramon Balcells i Blanch; Sots-secretari, Josep Castellà i Barberà; Dipositari, Domènec Cucurull i Ganyet; Vocal 1r Josep Farreny i Ribera; i Vocal 2n i Delegat de l'Ajuntament, Joan Escolà i Pla. Aquesta és la Junta que, per unanimitat, amb la lògica excepció del Delegat de l'Ajuntament, va dimitir el dia 14 de setembre de 1936 com a protesta per la municipalització del servei. ■

ARXIU SIÓ
Dipòsits del Convent a cel obert.

vots; Benet Jou i Finestres, 60; Domènec Cucurull i Ganyet, 67; Josep Farreny i Ribera, 69; i Josep Castellà i Barberà, 69. Posteriorment, els elegits es distribuïren els càrrecs: President, Fortunat Sans; Sots-president, Benet Jou, Secretari, Josep Castellà; Tresorer, Domènec Cucurull; i Vocal, Josep Farreny.

A primers de maig, va sortir un problema amb el deute que la Societat tenia amb el Mestres. Dels diners que havien aportat a cal Mestres, la Societat els pagava uns interessos i quan, periòdicament, passaven comptes, aleshores els Mestres abonaven el cànon que els corresponia

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 21 - AGRAMUNT
Tel. 973 39 06 31 - Fax 973 39 23 07

☐ **Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable**

CLÍNICA PODOLÒGICA

PEUra

TERE TORNÉ CORTÉS

Podologia: • Durícies, ulls de poll...
• Plantilles correctores, etc.

Infermeria i Anàlisis Clíniques
Acupuntura i Logopèdia

HORARI:
De dilluns a divendres:
9-13 i 15:30 a 20:30 h
Horari a convenir

C/. Comtes d'Urgell, 4 - Tel. 973 39 26 89

AGRAMUNT

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Estudis Vells, 4, 1r
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Telèf. 973 39 22 18

SERVICIO AUTO TAXI

ANTONIO MARTÍNEZ MORENO
AUDI A8

VEHICULO GRAN LUJO
SU SEGURIDAD GARANTIZADA
INFORMESE SIN COMPROMISO
PROFESIONALIDAD

666 510 510

C/. MOLÍ VELL, 7

25310 AGRAMUNT (Lleida)

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

SEAT

Tallers Bertran, S.L.

GRUP
VOLKSWAGEN

Més de 200 vehicles d'ocasió
a la seva disposició procedents
de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

En iniciar aquesta secció el mes d'abril de 1997 (quatre anys, Déu meu com passa el temps!), jo mateix em vaig imposar una fita: cloure-la quan en la recerca per les arcanes pàgines de SIÓ hi trobés notícia de les primeres eleccions municipals que es varen celebrar després de 40 anys d'imposició, a dit, de les persones que havien de menar els nostres Ajuntaments; i amb això no vull pas dir, ni de molt, que tots els que nomenaren manquessin d'idoneïtat per als càrrecs. Prou n'hi hagué que deixaren bona petja.

I després d'aquesta mena de preàmbul deixeu-me dir que ja a partir del començament de l'any 1979 els números de SIÓ vessaven de proclames electorals. L'u de març es varen celebrar les segones eleccions generals en democràcia per escollir els congressistes i senadors que havien de representar-nos a Madrid (val a dir que en aquella contesa foren elegits de nou com ja s'esdevingué el 15-6-77, dos convilatans: Josep BALL i ARMENGOL, Senador per Lleida de la Nova Entesa i Josep M^a. TRIGINER i FERNANDEZ, Diputat al Congrés del PSC-PSOE per Barcelona), i un mes més tard, concretament el dia 3 d'abril, vàrem ésser requerits novament a les urnes, aquesta vegada per decidir la composició dels Ajuntaments.

En principi a casa nostra va córrer la veu de que s'hi presentaven tres candidatures: INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU (IPN), CENTRISTES DE CATALUNYA – UCD i PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA, si bé aquests últims es varen retirar de la contesa, cosa de la que n'assabentaren el veïnat en un comunicat que va publicar SIÓ el mes d'abril de 1979.

El mes anterior (març) i a doble pàgina, hom hi pot trobar un extens escrit de comiat de la Corporació Municipal sortint en la què, a més d'un resum de les obres públiques que s'havien realitzat durant els anys de la seva actuació, s'insinuava als que fossin elegits algunes inversions

en serveis que consideraven peremptòries, advertint que eren coneixedors de la problemàtica que caldria superar però animant-los, alhora, a enfrontar-s'hi amb entusiasme i acabava l'escrit amb l'oferiment d'ajut que la seva experiència pogués aportar.

...a partir del començament de l'any 1979 els números de SIÓ vessaven de proclames electorals.

Des de la seva aparició (març de 1964), SIÓ es publicava com a "**Butlletí Informatiu Municipal**" (d'altra manera no hauria estat autoritzat), la qual cosa comportava que l'Alcalde de torn era també, per imperatiu legal, el seu Director. En **Ricard VICENS I BORGES**, que presidí fins el dia de les eleccions la nostra Batllia, va publicar una nota dirigida a tots els redactors i col·laboradors de la Revista agraint-los la dedicació i treball que hi havien esmerçat bo i esperonant-los a que perseveressin en la seva tasca i oferint-los, també, la seva col·laboració. "*Hem de procurar entre tots (deia), que es mantingui la seva publicació*". Avui, vint-i-dos anys més tard, SIÓ segueix arribant puntualment a les vostres llars i puc assegurar-vos que es manté la voluntat que no s'estronqui.

Tornant, però, al tema de les eleccions, les dues formacions que es presentaren a la contesa, **INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU (IPN)** i **CENTRISTES DE CATALUNYA – U.C.D.**, publicaren a SIÓ aquell mes de març sengles escrits adreçats als agramuntins en els quals ambdues agrupacions garantien una dedicació honesta i desinteressada en els quefers municipals, obviaven una actuació

programàtica determinada, però es manifestaven ben conscients de les responsabilitats que estaven disposats a assumir. Una diferència hi havia, però, en les seves exposicions: mentre els de **I.P.N.** es declaraven com a "**grup independent que no es devia a cap disciplina de partit**", els de **C.C. – U.C.D.** palesaven la seva dependència a aquella formació política.

I arribà el dia de les eleccions que transcorregué sense cap mena d'incident. D'un cens electoral de 3.371 votants, exerciren el seu dret 2.059, el 61%. 1.148 vots (55,7%) foren favorables als de **I.P.N.** i 863 (41,9%) s'adjudicaren als de **CC.-U.C.D.**. D'aquests resultats van sortir elegits els regidors següents: Pel grup **INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU**, Josep HUGUET I HERBERA, Joan PUIG I RIBERA, Miquel PARIS I OMEDES, Ramon SOLÉ I MIRALLES, Josep BERTRAN I PUIGPINÓS i Pasqual CASTELLÀ I VILA, i pels de **CENTRISTES DE CATALUNYA – U.C.D.**, Pere ROIG I MORA, Jordi BERTRAN I PARIS, Josep M^a. GIMÉNEZ I BADIA, Josep BONCOMPTE I JOVÉ i Miquel VALLS I MARQUILLES. En un acte públic que es va celebrar a l'Ajuntament al que hi assistiren una trentena de persones, va tenir lloc la constitució oficial del nou consistori i l'elecció del nou Batlle, càrrec que va recaure en el cap de llista dels **I.P.N.**, **Josep HUGUET I HERBERA**. La nova formació municipal va dirigir a través de SIÓ una salutació a tot el veïnat que junt amb una fotografia del nou Consistori es va publicar en el número d'aquell mes d'abril de l'any 1979.

I aquí poso punt i fi a les meves capbussades per les pàgines de SIÓ. Considero que potser ja seria feixuc continuar-les i màxim quan, tenint en compte la proximitat en el temps, tot el que us podria dir ja fóra reiteratiu d'allò que molta gent encara serva en la memòria. Gràcies, de debò, a tots els que heu tingut la paciència de llegir-me. ■

AGRAC

AGRICULTURAL ACCOUNTANCY & CONSULTING, S.L.

- **Assessoria internacional**
- **Serveis de comptabilitat, fiscal, laboral, jurídic i financer**
- **Especialitat en empreses agrícoles i ramaderes**
- **Agent financer del DEUTSCHE BANK**

*Treballi amb DEUTSCHE BANK i li presentem les
Declaracions d'I.V.A. i Renda gratuïtament!*

EDIFICI AGRA

Carretera de Cervera, Km. 19
25310 **AGRAMUNT** (Lleida)
Tels. 973 39 12 01 - 973 39 08 79
Fax 973 39 12 11
E-mail: agrac@grupagra.com

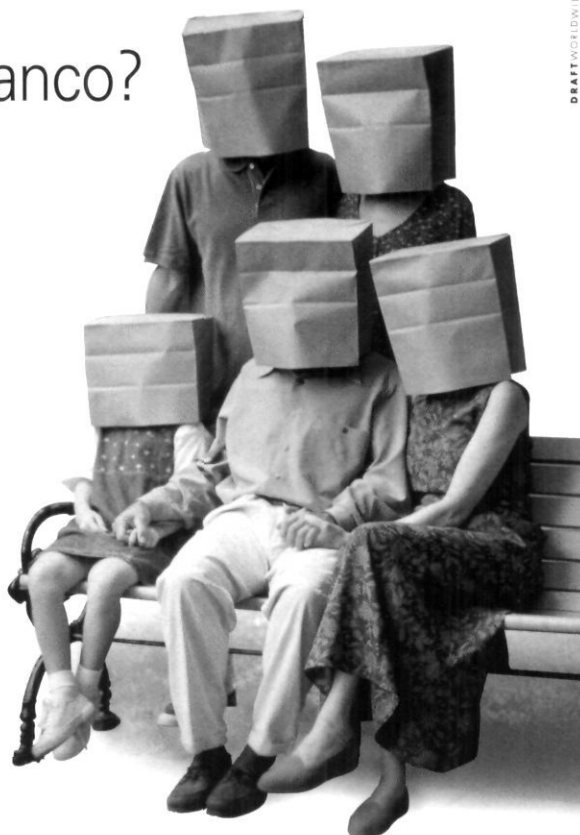
¿Sabes cómo te ven en tu banco?

Tú puedes dejar de ser uno entre miles de clientes.
Y recibir la atención de tu asesor personal Deutsche Bank. Alguien
que te conoce y sabe lo que necesitas.
Un especialista que se ocupará de todas tus operaciones financieras.
Siempre con el respaldo del grupo financiero líder en Europa.
Una forma de entender la banca. Otra manera de ver.

AGRAC, S.L. Agent Financer
Edifici AGRA. Ctra. de Cervera, km. 19
25310 Agramunt (Lleida). Tel. 973 39 12 01
E-mail: agrac@grupagra.com

Estés
Un líder en Europa
donde
estés

Deutsche Bank

DRAFT WORLDWIDE

92 anys d'història de la sardana a la Vila d'Agramunt (XVIII)

■ Paulí Ribera

Passat el concurs d'Almacelles, 27-2-94, la Colla Dansaires de Riella va decidir fer la seva presentació a la Vila d'Agramunt per la diada de Sant Jordi. En un principi, eren dinou adolescents totalment il·lusionats en voler ballar sardanes i, al mateix temps, fer país durant uns anys.

Uns mesos abans de la seva presentació, dues colles de les Terres de Ponent s'oferiren, d'una manera desinteressada (encara que després se'ls hagués de fer algun regal d'agraïment), per tal de fer ressaltar un xic més la festa, sempre i quan el dia de la demostració no tinguessin prèviament cap compromís. Tot seguit, es va notificar al Sr. Alcalde que, tal com vaig assabentar el mes passat, també va apadrinar la Colla i, de cap de les maneres va acceptar, i potser tenia algun punt de raó en què dues colles de les nostres comarques i del tot ben preparades, podrien atreure l'atenció al veïnat i que la Colla d'Agramunt passés desapercibuda. Que no s'acceptés cap colla, no vull pas dir que se'ns girés l'esquena, i em plau infor-

Moments abans de fer la presentació al públic d'Agramunt, visitaren els avis/es de la Residència geriàtrica de Cal Mas Vell. 23-4-94.

mar i va ser molt d'agrair, que el Sr. Alcalde, fos pel motiu que fos, a la Colla Dansaires de Riella li va regalar l'estendard, vint-i-vinc insígnies i una medalla amb l'escut d'Agramunt a cadascun de la Colla. El que no lliga gens ni mica és que l'Onze de setembre de l'any 1995, va fer la presentació la Colla Estol i s'acceptaren cinc o sis colles

capdavanteres a les comarques de Ponent (cal suposar remunerades), és que en aquesta ocasió no hi va haver por que les colles enlluernessin el veïnat?

A mesura que s'anaven celebrant concursos, la Colla Dansaires de Riella s'anava assegurant el primer lloc del seu grup, i tant va ser així, que va obtenir 80 punts sobre els 80 possibles. A la segona fase competiren al primer grup les quatre colles millor classificades de cadascun dels dos grups que havien d'aconseguir del primer al vuitè lloc, i les del segon grup, del novè al quinzè. En aquesta segona etapa, no ho tingueren tan fàcil i fins l'últim concurs que es va celebrar a la ciutat de Balaguer, no es va decidir el campió.

Durant tot el campionat va haver-hi un frec a frec entre la colla Joguina de Lleida i la colla Dansaires de Riella d'Agramunt, al darrer concurs, la nostra colla va guanyar dintre de les colles de les Terres de Lleida, i es va proclamar campiona del XXè campionat infantil, amb 97,5 punts sobre 100 de possibles, organitzat per l'ACSTLL, el dia 13-11-94. ■

Abans del concurs a la ciutat de Balaguer, 13-11-94.

Fila darrera: Meritxell Penella, Sílvia Barril, Natàlia Ribó, Berta Sesé, Paulí Ribera, Anna Borges, Sònia Gil, Anna Vilalta i Agnès Penella.
Fila davant: Xavier Penella, Damià Vicens, Josep M. Bertran, Toni Pintó, Josep Anton Farré, Albert Aragon, Xavier Cornellana i Albert Piulats.
Falten a la fotografia els dansaires: Miriam Buireu, Anna Gómez, Noemi Lombardo, Jordi Lluch, Roser Martorell, Laia Sera i Marc Solé.

JORDI SERA

ARTESÀ XARCUTER

**ESPECIALITAT EN PORC CASOLÀ
LLONGANISSA SECA
PERNILS I EMBOTITS**

Carrer de Sant Joan, 7 • AGRAMUNT • Telèfon 973 39 01 85

ESPORTS

- Xandalls
- Sudaderes
- Forros Polars
- Polos
- Equipacions
- Guants
- i...

Avgda. Jaume Mestres, 21
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel./Fax 973 39 21 73

SERVEIS

- Consumibles •
d'Informàtica
- Material •
Papereria
- Material Escolar •
- Fotocòpies •
- Fax •

Serralleria Figueres

**JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12**

Tot això ho trobareu a...

C/. Àngel Guimerà, 5
Tel. 973 39 20 55
AGRAMUNT (Lleida)

**COMPLEMENTES ESPORTIUS
MARROQUINERIA
BOLSOS - MALETES VIATGE
PERFUMERIA (novetat)
LLAMINADURES**

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 PREIXENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

**Elaboració artesana de
torrons i massapans**

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

L'autoestima de la pròpia identitat

■ Joan Puig

El diari AVUI va fer 25 anys per Sant Jordi. És tota una efemèride si tenim en compte que aquest diari català sorgí gràcies a l'empenta de molta gent que desitjava impulsar un rotatiu en la nostra llengua per tal de sortir de la negra nit franquista. El català havia estat arraconat i, un cop el dictador havia "passat a millor vida", calia empènyer el carro de la llengua a fi de treure'l del pedregar on l'havien ficat.

Coincideixo amb aquells que pensen que durant aquests 25 anys s'ha fet molt de camí, i que hem pogut "salvar els mots". S'estan publicant en català més llibres que mai i en l'ensenyament, la nostra llengua gaudeix d'una posició de privilegi; alhora que podem afegir que tenim dues cadenes, un grapat d'emissores, diaris diversos, revistes i un llarg etcètera.

No obstant, potser haurem d'admetre que aquest avanç lingüístic (real en la legalitat i les xifres) no va acompanyat del corresponent ús. Tots sabem que si anem a Barcelona, per exemple, ens trobarem amb més gent que parla en castellà que en català. Indicador evident de la situació de bilingüisme descompensat en què es troba la nostra llengua.

I el fet s'agreuja quan constatem que es donen casos de persones que manifesten no entendre't en català i que, per tant, t'empenyen a canviar de llengua. És a dir que els catalanoparlants hem esdevingut bilingües mentre alguns (no tots) castellanoparlants viuen tancats en el seu inamovible monolingüisme. Deia Quim Monzó fa uns dies: "*Crec que en aquest país s'està en un moment de canvi absolut. N'hi ha prou a sortir al carrer per veure com la llengua catalana pateix un descrèdit brutal (...) Jo no parlo de les aules, sinó d'anar a un bar i demanar una truita de patates i que no t'entenguin*". Cosa que acabava de certificar Baltasar Porcel en afegir: "*Veig que la societat viu una situació de bilingüisme absolut*".

Estem en una posició, doncs, que podem qualificar d'agredolça: per un cantó mai no havíem tingut tants llibres, escriptors, ensenyants... en català. Però per l'altre, mai a Catalunya (i ja no parlem de la resta dels Països Catalans) havíem estat immersos en un bilingüisme social tan fort. Un bilingüisme, no ens cansarem de dir-ho, que no és una situació natural, i que, com totes les situacions de

bilingüisme, pot acabar desembocant en un carreró sense sortida per a la llengua minoritzada: la llengua forta es cruspeix la feble i llestos. És llei de vida i de supervivència! La naturalesa ens mostra prou clarament que el peix gros s'acaba engolint el petit.

Ensenyar el català als immigrants és una qüestió d'autoestima i respecte envers els nostres orígens.

Per això mateix m'esgarrijo quan veig que si un immigrant de fora l'estat va a una botiga, la majoria de la gent catalanoparlant se li dirigeix en castellà (encara que no en sàpiga ni un borrall!). Per què? És que el castellà li és més fàcil d'entendre? És que no ha de conèixer la nostra llengua? És que no li hem de facilitar al màxim la integració a la nostra terra?

I per això mateix, també, m'espanto i m'entristeixo quan em diuen que la Creu Roja local ha organitzat un curs de castellà per a immigrants. Malament anem. Em sento ferit en l'ànima com si els meus m'haguessin traït. No és així com ajudarem totes aquestes persones novingudes a integrar-se. No és així com treballarem pel futur d'un país que conservi i estimi la seva cultura i el seu passat. Estic d'acord que els ensenyem el castellà, però crec que hauríem de tenir molt clar quina és la llengua pròpia de la terra on ells han escollit de viure i que, per tant, quina cal ensenyar-los primer. No és una qüestió de prioritats solament; és una qüestió d'autoestima i de respecte envers els nostres orígens. Ens hi juguem la pròpia identitat. ■

Tallers Joan Jové i Solé

C/ del Clos, 10
Tel. 973 39 06 01 • Fax 973 39 11 51

INDÚSTRIES JOVÉ-BALASCH, S.L.

Oficines: C/ de la Comtessa Aurembiaix, 7
Fàbrica i magatzem: C/ Indústria, 4, 6, 8
Tel. 973 39 25 39
E-mail: jovebalasch@ctv.es

25310 AGRAMUNT

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 39 04 03   **AGRAMUNT**

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76

AGRAMUNT

EMPRESA DEL SECTOR ALIMENTARI

Es necessita:

– Personal masculí/femení
per planta de producció

- ✓ Resident a la zona.
- ✓ Lloc de treball estable.
- ✓ Formació a càrrec de l'empresa.

Preguntar per Daniel
Tel. 973 39 06 04

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

Guinovart. Retaule d'un temps mutilat

• Del 20 de maig al 3 de juliol

«La nou com pensa»,
exposició de Benet Rossell

Horari

de dimarts a divendres de 10h. a 13h. i de 16h. a 19h.
dissabte d'11h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge i dies festius d'11h. a 14h.
(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 39 09 04
Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT

La Bepeta: Carta a Pedro Gálvez

Amic Pere:

Ahir vaig acabar de llegir el teu extraordinari «DESARRAIGO», estic orgullós d'haver-te conegut, d'haver parlat amb tu llargament, profundament. Estic content que hagi trobat en la teva intensa vida, a més de males persones, també molt bones persones.

Ets gran, Pere, perquè ets valent, humil i extremadament sensible. I creus fermament amb les utopies. Dius i busques sempre la veritat, la justícia i ets incapaç de fer cap mal. Els teus llibres vessen amor, «La hormiga» desitjo llegir-la de nou, ho necessito.

I, ves per on, Pere, avui m'ha arribat per correu, de tu, des de Málaga, la teva «La hormiga», i m'hi has escrit la dedicatòria: «A mi gran amigo Josep Farreny Ortiz, agradeciéndole el artículo (en el periódic «SIÓ») sobre esta obra. Un abrazo», i signat, «Pedro Gálvez, Comares 11 abril 2001». Gràcies, Pere, gràcies!

De tu, Pere, vaig començar llegint la teva traducció del «Fausto» de Goethe, li vaig dedicar el juny, juliol i l'agost de l'any 1989. Llegint-lo conjuntament amb la traducció de José Mª Valverde, i la d'una col·lecció de butxaca molt antiga. Les tres alhora, i la teva era immensament millor a les altres dues en tots els aspectes: la rítmica, l'harmonia, la claredat, la coherència...

Després et vaig conèixer, vares venir a casa meua i jo vaig pujar a Renant, i em vares deixar el «Neron», escrit a mà amb una lletra bellíssima en unes quartil·les d'un blanc immaculat, la vaig trobar molt bona. Em vas deixar també «El duende», encara que no recordo la trama. Les dues tinc ganes de llegir-les de nou el més aviat possible. Ara recordo «Dimonis» de Dostoievsky, que és una altra novel·la que, com totes les teves, vaig haver de rellegir-la també per necessitat.

Pere, quan vaig rebre, també per correu, del teu gran amic i editor i (segons tu) deliciós poeta, també vaig córrer a buscar, i vaig trobar, el capítol XII titulat «Regreso» i, li vaig llegir, i fou gravat en el seu telèfon, ja que ell no estava a l'oficina. Allò que dius d'ell mateix en el teu llibre «DESARRAIGO», que ell m'enviava. Quina sorpresa es deuria emportar en oír el meu missatge, en Ramon Serrano, a qui tinc moltes ganes de conèixer personalment (quan vagi a Barcelona espero fer-ho).

Pere, en el cas de grans artistes com Velázquez, Beethoven, Gaudí, Lorca, Buñuel... i tants altres, i sí, perquè no, com tu, Pere, ho mereixeu tot; però, per desgràcia, a vegades no sabem veure-ho. Mai, per més que fem, no serà prou pel que mereixeu. Això em fa pensar i manifestar que val la pena haver nascut, que val la pena de viure per l'art, la literatura, per les satisfaccions rebudes. Cuida't estimat Pere, i escriu, esperem ansiosament que acabis el segon llibre de la teva trilogia romana, «SÈNECA».

Una abraçada del teu bon amic Josep Farreny.

– Josep, ja he començat a llegir «DESARRAIGO, Memorias de un hijo de los vencidos», és apassionant, genial.

– Bepeta, n'hem de tornar a parlar. ■

Herbes remeieres

■ A. Ponsa

Com canvien les coses! Molts podem recordar que, no fa pas tant de temps, quan es tenien petites dolències o qualsevol mena de malestar físic, la primera cosa que es feia per mirar d'alleujar el mal era recórrer a les herbes. N'hi havia, i n'hi ha encara, de remeieres aptes per a tots, o quasi tots, els tractaments medicinals d'aquells temps, amb més o menys eficàcia curativa, això sí, igual com passa avui amb l'inesgotable estoc de pastilles i càpsules.

L'assortiment herbaci era tan abundant com variat. Hi havia herbes prescrites per a tots els remeis possibles; moltes de les quals romanien a la farmaciola casolana guardades en petites bosses de roba, en paperines o en terrines especials. Herbes de les quals se n'aprofitava des de la flor o el fruit fins a l'arrel; cosa que sempre depenia de quina era l'herba i, també, per a quina finalitat curativa era emprada. Tots els indrets del país, des de la muntanya a la plana, són més o menys prolífers en herbes remeieres, i cada zona i raconet té les pròpies, les quals són les més conegudes i preferides dels seus habitants. La nostra comarca n'està ben assortida, i entre les més populars potser cal destacar-ne el timó o farigola, el fonoll i la camamilla; aquesta última en franc retrocés, degut, probablement, a l'ús abusiu dels herbicides i, també, als efectes negatius que per a ella ha tingut la sembra continuada de les terres on millor afluïa.

Aquests eren els remeis tradicionals, i sovint casolans, bons o no tan bons, però acreditats amb el certificat de centenars, o potser milers, d'anys d'experiència; la qual cosa els valorava més que no pas els petits canvis que s'anaven introduint per mitjà de la medicina tecnològica o de laboratori.

Diguem que els canvis anunciats no només no s'han aturat, sinó que s'han accelerat molt, i per més que es cregués que amb les pastilles havia d'arribar la solució definitiva, la realitat ha demostrat un cop més que no és pas així. És a dir, que al darrere dels grans beneficis que proporcionen les medicines de factura moderna, s'hi oculta el contrapunt negatiu de desestabilitzar altres parts del cos que n'han rebut el tractament. En altres paraules: molt sovint s'han de prendre unes pastilles per a contrarestar els efectes nocius d'unes altres que, malgrat tot, han estat bàsiques per a resoldre un mal determinat.

Avui dia, les herbes i els remeis naturals es revaloritzen de nou i, per consegüent, van retrobant la seva antiga consideració per part d'un públic de nova generació que s'ha adonat que la història sempre ha demostrat que tota mena d'enlluernament de caire positiu sol anar sempre acompanyat d'imprevisibles decepcions. ■

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46

Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENT'S NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 973 39 11 77

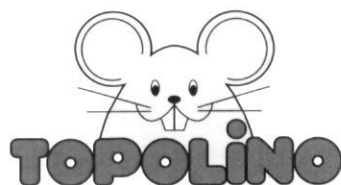
AGRAMUNT

TENDALS

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Matalassos
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva

Av. Marià Jolonch, 38 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92

Roba infantil i juvenil • Tot per al nadó
I nova secció en roba pre-mamà

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 973 39 00 02
25310 AGRAMUNT - Lleida

AGRAMUNT Tel 973 39 01 42

Banquets de Noces

Restaurant
Discoteca
Terrassa
Saló de Ball

Gratitud

■ **Xavier Secanell i Castellà**
Regidor d'Ensenyament

Ara que torna la calma i el pensament torna a ser fred i serè, abans no se'ns presenti un altre protagonista que ens absorbeixi completament i ens malmeti un dels actes més senzills, però cada dia més rars, l'educació, voldria que la gratitud que sent la Regidoria d'Ensenyament en particular i el consistori en general quedi ben palesa en aquestes quatre ratlles:

Agraïment a totes aquelles persones i entitats que han participat en l'organització i/o l'execució dels diferents actes de celebració del XXè aniversari de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt i de la inauguració de les noves instal·lacions, unes instal·lacions que originàriament ja havien estat concebudes per a l'ensenyament i que ara, de forma definitiva, mantindran aquesta funció amb una clara i serena garantia de futur, esdevenint el nostre petit "Palau de la Música."

D'entre totes les entitats, voldria remarcar només aquelles amb les que més relació hi ha hagut aquest dies, amb el benentès que, ben segur, en podríem parlar d'altres.

A l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes de l'EMMA: Podem dir que ens hem demostrat els uns al altres que quan es treballa amb els objectius clars i amb bona harmonia i col·laboració hi ha poques coses impossibles i el resultat, sempre, és llavor per a noves fites.

A continuació, als alumnes, autèntics protagonistes de la festa: Ens han ensenyat una Escola de Música VIVA, amb una il·lusionada participació, que reflecteix una identificació amb l'EMMA no només com a activitat extraescolar sinó com a grup de relació estable, en franca harmonia amb els professors, esdevenint globalment una gran família que han fet o estan fent seva.

Agraïment també als mestres, autèntics promotors d'aquest caliu que desprèn l'EMMA. La seva entrega més enllà del que marquen les formalitats només es pot agrair amb el reconeixement públic del respecte que es mereixen com a persones i sobretot com a professionals de l'educació, respecte que nosaltres, els pares, som els primers interessats en defensar.

Agraïment també a totes i cadascuna de les entitats musicals que, sorgides de l'EMMA, han participat en els actes: Sou les fites que ens assenyalen el camí a

seguir a tots els que d'una manera o altra treballem en i per a l'EMMA.

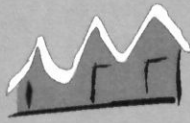
I per acabar voldria agrair a tothom: persones i entitats, l'assistència als actes, una assistència que ens manté a tots motivats per a seguir treballant amb austeritat, transparència i il·lusió, que en definitiva han estat les característiques d'aquests actes de celebració

Finalment, si en alguna cosa ens hem equivocat o no hem estat prou correctes –sé que és així–, com a regidor n'assumeixo tota la responsabilitat, i també ara, serenament, en demano perdó. ■

► ***l'acudit d'en creus***

- Però, què fas! Per què poses aquest bitllet de 10.000 pessetes damunt la taula?
- No m'has dit que portés els **ESTALVIS**?

FINQUES AGRAMUNT

ÚLTIMS PISOS I LOCALS COMERCIALS EN VENDA

JA POT VISITAR EL SEU PIS

DISPOSEM D'UN CD-ROM AMB IMATGES DEL SEU NOU HABITATGE

PROPERA VENDA DE
PARCEL·LES INDUSTRIALS
AL NOU POLÍGON
"LA TORRE"

des de
800 m²

ARA ÉS EL MOMENT D'INVERTIR!

CONFIÏ EN NOSALTRES. SOM PROFESSIONALS AMB EXPERIÈNCIA

C. Àngel Guimerà, 26, baixos 25310 Agramunt Tel. 973 392 122 · 973 391 734 Fax 973 392 122
E-mail: finquesagramunt@dragonet.es <http://www.dragonet.es/users/d2998>

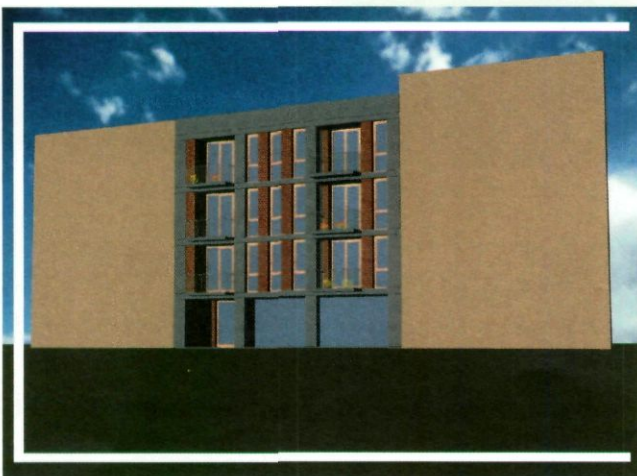
SERVICIO 10 FINQUES

C/ Àngel Guimerà, 10 - 25310 AGRAMUNT - Telf. 973 39 23 24

VENDA DE PISOS

EDIFICI BESORA (Avda. Agustí Ros)

- * Nou concepte de construcció.
- * Amplis pisos de 3 i 4 habitacions.
- * Acabats de disseny.
- * Situació immillorable, molt cèntrica.
- * La millor qualitat al millor preu.
- * La seva llar a la seva mida.

PISOS CARRER DEL CLOS

- * Habitatges de 3 habitacions. Totalment exteriors amb garatge i traster.
- * 2 banys complets.
- * Cuina totalment equipada.
- * Disseny d'interiors amb aprofitament màxim de l'espai.

**Habitatges de V.P.O., Hipoteques del 3'88 %...
Construïm per oferir qualitat.**

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- ❑ Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- ❑ Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- ❑ Experimenti una visibilitat sense precedents.
- ❑ Canvii sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 973 60 04 50 - Fax 973 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

La nostra gent gran

■ Rosa Maria

Aquest escrit va dirigit, diguem-ne, a l'Ajuntament:

No vull criticar res, sinó que com mera espectadora del que passa a la nostra vila d'Agramunt, crec oportú fer-ne un suggeriment.

Aquest, doncs, fa referència a la nostra gent gran, que demà serem nosaltres.

S'han fet al poble moltes coses, algunes d'elles necessàries i altres no tant, sé que això que exposo es tracta de molts diners, però la que hauria d'haver tingut més prioritat de totes és fer una llar més gran que la que ara tenim, la Cal Mas Vell.

Moltes persones que formen l'entorn nostre han de tenir els familiars en altres llocs perquè aquí manquen places.

Quan, prevenint això, s'haurien de deixar sempre algunes d'elles vacants sense donar-les als que no pertanyen a la nostra vila, per quan algun de nosaltres ha de precisar aquest lloc.

No és prou trist haver de deixar la casa, els records on varen conviure amb l'espòs o esposa, els fills, l'entorn, etc... Molt dur és tot plegat, per altra banda si molts d'ells es quedessin al poble gaudirien de la família i amics, ja que molts anirien a fer-los una estona de companyia; mentre que si estan fora d'aquí, ni volent, ho pots fer. ■

Platànic Festival: tot un èxit!

■ Associació Juvenil Penya Cloro

És costum de l'Associació Juvenil Penya Cloro publicar a la revista Sió un petit article comentant cada activitat realitzada, i que també avança als lectors aquelles que estan previstes per a un futur proper. Aquesta vegada, però, a més d'aquesta sana costum, ens agradaria matisar l'escrit aparegut a la secció *fets del mes* del número anterior d'aquesta revista que feia referència al Platànic Festival –concert que va tenir lloc el passat 7 d'abril a la vila–.

En l'esmentat article es comentava textualment respecte aquesta activitat que «Hi va haver una bona entrada, però el resultat econòmic no va ser bo, segons fonts de l'organització». És evident que després de llegir aquestes paraules, a un li queda una sensació de decepció, de fracàs... com si l'únic important de l'esdeveniment fossin els diners que es van deixar de guanyar. I això, estimats lectors, és del tot fals, ja que nosaltres –la Penya Cloro– som una associació sense afany de lucre, la qual cosa significa que tots els diners estalviats s'inverteixen en altres activitats populars. El Platànic Festival va ser una festa amb concerts, animació teatral, diables, xocolatada (Patrocinada per Torrons Roig i Caprabo)... a més d'altres activitats paral·leles, i amb una entrada baratíssima. Probablement, és per això que vam aconseguir aplegar més d'un miler d'assistents que des del primer fins a l'últim van gaudir d'allò més. Per tant, sabent això, podem dir que els nostres objectius s'han complert, i que gràcies al treball de més de tres anys i al vostre suport, el dèficit es podrà cobrir i seguirem endavant. Almenys aquesta és la nostra intenció.

De moment, només us demanem que continueu col·laborant, participant i gaudint de tot allò que puguem oferir-vos. I si algú se sent identificat amb aquestes idees i vol formar part de l'associació, només cal que ens ho faci saber posant-se en contacte amb nosaltres: Tel. 657 24 20 08 (Xavi); e.mail: penyacloro@eresmas.com. Per la nostra part, us continuarem intentant sorprendre amb nous projectes... Fins ben aviat amics!!

NOTA: No voldríem acabar aquest escrit sense fer palesa la nostra satisfacció per tota la col·laboració rebuda en l'organització de la present edició del Platànic Festival. A tots els qui ens heu ajudat, que no heu estat pocs... Moltíssimes gràcies! Sense vosaltres tot això no haurà estat possible. ■

► Biblioteca Municipal «Guillem Viladot»: Activitats

Pel mes de maig, la Biblioteca té programades les següents activitats:

Del 16 al 22 acollirem una exposició, organitzada per l'IES «Ribera del Sió», «Mauthausen, l'univers de l'horror».

2n Aniversari de la Biblioteca

- Del 14 de maig al 2 de juny, exposició «2n Aniversari».
- Dimarts 22 de maig sorteig de llibres per als usuaris de la biblioteca.
- Divendres 25 de maig a les 6 de la tarda, actuació del conta contes **Pirata Kim**.

Vicens

TORRONAIRES DES DE 1775
LA TRADICIÓ D'AGRAMUNT

TORRONS
MASSAPANS
XOCOLATES
CARAMELS
CONFITS

H. VICENS, S.L.

Ctra. Tàrrega, s/n.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tels. 973 39 06 07 - 973 39 03 85
Fax 973 39 16 01

A Mossèn Gregori Creus

Vicari General del Bisbat d'Urgell i Rector d'Agramunt

■ **Maria Dolors Llavall**

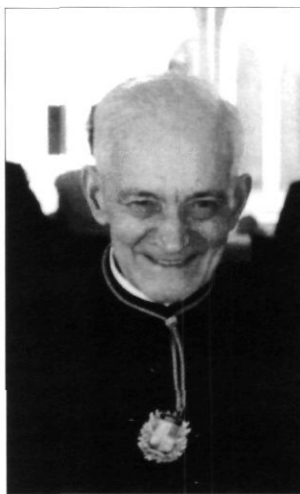
Mossèn Gregori Creus fou una gran persona que dedicà tota la seva vida a l'Església i als fidels.

Gregori Creus i Setó va néixer a Sisteró el 1905. Va fer estudis eclesiàstics al seminari de la Seu d'Urgell i fou ordenat sacerdot el 1929. Seguidament, es traslladà a Roma, on va obtenir el grau de Doctor en Teologia. En tornar, va ser nomenat vicari de diverses poblacions com ara Llívia, la Pobla de Segur, Tremp i Balaguer. El 1942 va ser nomenat rector de Ponts, i més tard, del seminari de la Seu, on també fou professor de Moral. El 1955 retornà al servei parroquial amb el càrrec de rector d'Agramunt, i el 1957 va ser traslladat a la Seu, on va residir fins a la seva mort. Allí, entre altres càrrecs, va ser Delegat Permanent de la Mitra per als afers d'Andorra (1969) i Vicari General (1972). L'any 1981 cessà dels seus darrers càrrecs. Morí a la Seu d'Urgell l'onze de novembre de 1984, deixant darrere seu el record d'un sacerdot exemplar lliurat amb plenitud al servei de l'Església d'Urgell durant

cinquanta-cinc anys.

Quan penso en Mossèn Gregori, em vénen molts records a la ment, records de família. El meu pare m'explicava que Mossèn Creus tenia una gran personalitat i que estimava molt la vila d'Agramunt i la seva comarca. S'hi trobava com a casa. El projecte de dotar de campanes el campanar ho demostra. Va ser per ell una gran satisfacció el fet de veure'l realitzat. L'església romànica del segle XII va poder gaudir de les campanes que li faltaven per repicar i convocar els agramuntins davant la Verge dels Socors.

Amb el pas dels anys recordo amb més intensitat els meus avantpassats. La meua àvia provenia de la família Creus, que era profundament religiosa. Mossèn Creus tenia tres cosins que eren Pares a Montserrat, i es deien Joan, Isidre i Gregori Llavall Creus. Eren fills de Santa

Maria de Montmagastrell, i m'explicava el meu pare que els seus avis estaven molt contents i orgullosos pel privilegi que els seus fills pertanyessin a la Comunitat Benedictina de Montserrat. Em deia el pare que una vegada, el Bisbat d'Urgell va organitzar una pelegrinació a Montserrat, amb molta participació, on Mossèn Gregori va fer de coordinador. Va ser una festa multitudinària

i inoblidable. Al Santuari, que estava completament ple de pelegrins fervorosos, el pare va cantar tot sol «Amunt germans» enmig d'un silenci sepulcral. Ho recordava com una experiència commovedora i única, que l'omplia d'orgull. Després de la celebració, va tenir lloc un dinar de germanor als voltants del monestir. Mossèn Creus i la família es van reunir amb els Pares Joan, Isidre i Gregori, i van passar un dia familiar amb la resta de fidels del Bisbat.

Mossèn Creus va tenir molts alts càrrecs al llarg de la seva vida sacerdotal, però fou també un home molt proper a tothom. Sempre tenia la rialla als llavis que li sortia del fons del cor, l'ajut per al necessitat i una atenció especial per als infants i fidels.

Encara viuen dos germans de Mossèn Creus. L'un resideix a Lleida, i a la vila d'Agramunt tenim l'Emília Creus, que posseeix una gran memòria i un envejable estat de salut als seus vuitanta-quatre anys. També trobem nebots a Cervera i arreu de la geografia catalana, que mantenen ben viu el record d'aquest sacerdot exemplar. ■

Andorra. Diada de la Mare de Déu de Meritxell.

Les fotos han estat cedides de l'àlbum familiar de Josep Maria Creus i Serra.

PERRUQUERIA UNISEX

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTS DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

**ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S**

**PELS
PÈLS**

PERRUQUERIA

imma guerrero

Tel. 973 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. 973 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax 973 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

Nènia per a l'Infant de Riella

■ Joan Puig i Ribera

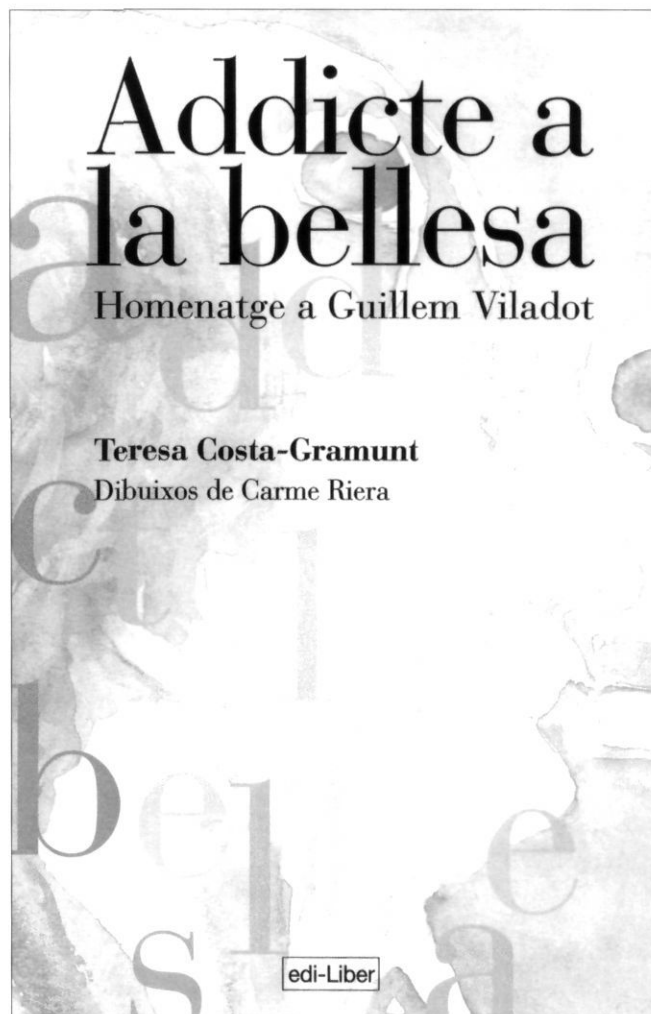
TERESA COSTA-GRAMUNT,
*Addicte a la bellesa. Homenatge
a Guillem Viladot*

Dibuixos de Carme Riera
Col·lecció Mil·lenni, núm. 4
Edi-Liber, novembre de 2000
132 pàgines. Preu: 1.750 pessetes

Teresa Costa-Gramunt va presentar a la nostra vila el dia 17 de març el seu recent llibre de poesia dedicat a Guillem Viladot, que és fruit madur de l'amistat sorgida entre ambdós. Una amistat iniciada fa pocs anys, però ben intensa a la vegada. Una amistat que l'autora havia peixat mitjançant cartes que en Guillem mai no li contestava per escrit, però sí telefònicament. Una forta amistat travada gràcies al mot i al sentiment compartit. *"Vaig conèixer personalment Guillem Viladot—va dir la poetessa en la presentació— l'octubre de 1992 a Agramunt, quan s'esqueia que era l'Escriptor del mes. Va ser una amistat a primera vista. És clar que jo l'havia conegut abans a través de la lectura dels seus llibres. Vaig profunditzar en la seva obra que em va seduir de tal manera que ja no vaig deixar de freqüentar-la mai més"*.

Hem d'assenyalar convenientment que el llibre és una composició executada a quatre mans, ja que cada un dels poemes és acompanyat per un dibuix de Carme Riera, amiga també de l'escriptor d'Agramunt amb qui havia coincidit en la presentació de "Menorà" amb una exposició d'ella a Cabrera el 1996. A més a més, Carme Riera fou la guanyadora (conjuntament amb Francesc Abad) de la primera edició del premi de poesia Guillem Viladot dedicat en aquella ocasió a la poesia visual, l'octubre del 92. En aquest sentit cal lamentar (lament del qual les autores no en són culpables sinó víctimes, que quedí clar) que l'edició no s'hagi pogut fer a tot color, ja que els dibuixos de Carme Riera en blanc i negre deduïm que només són una aproximació a l'atractiu dels originals.

Addicte a la bellesa és un conjunt de poemes d'una tendresa exquisida que té com a referent únic l'*àngelguillem*. Ben segur que, si ell l'hagués pogut llegir, se li hauria reblanit la tendrella. Teresa Costa-Gramunt demostra conèixer i estimar les obres i els mots viladotians fins al punt que, qui no hagi trescat per les pàgines de Guillem, difícilment podrà escatir tota la pregonesa

del conjunt de poemes, alguns dels quals són el fruit de moments personals viscuts i recuperats en l'escalf del record: *"Lo Crich"*, *"La Santiaga Cucurulla"*, *"Ot-Josu"*, *"Simetria"*, etc.

El llibre està acompanyat per un pròleg d'Oriol Pi de Cabanyes i un epíleg de Josep Borrell. El primer dels dos ens aclareix que *"Addicte a la bellesa no és un plany, com podria haver estat, sinó un convit a la vida. (...) És una llarga carta d'amor a un amic absent-present. (...) En Guillem Viladot és viu, en aquest llibre: quin millor homenatge?"* Per la seva part, Josep Borrell apunta que mitjançant aquest exemplar *"Teresa Costa-Gramunt, poeta* ►

◀ *enamorada de l'occident català, homenatja l'amistat amb el poeta que li ha servit mots, pensaments, indagacions i metafísica; és a dir, com diu ella, el Mestre que fertilitza.*"

El llibre és una composició executada a quatre mans, ja que cada un dels poemes és acompanyat per un dibuix de Carme Riera.

Addicte a la bellesa està format per 51 poemes distribuïts en tres parts: "Primer quadern: L'acte fundacional del Jo: la Poesia" (compost per vint-i-cinc poesies); "Segon quadern: Addicte a la bellesa" (també format per vint-i-cinc poemes més); i "Final: nènia" (que conté una sola poesia). Ja hem dit que els poemes, confegits amb versos lliures, són una manifestació de sensibilitat i tendresa. La poetessa es dirigeix en segona persona al poeta absent i li parla amb la seguretat del qui se sent escoltat, alhora que confessa que tot el seu entorn la transporta cap a ell: "No només els diaris i noticiaris. / No només els teus llibres. / No només els articles / i els teus somnis objectuals: / de tu en parlen / també els moixons que ara s'acosten / a la terrassa de casa / per besar la piràmide verda dels xiprers. / De tu en parla / l'aire que s'arremolina, enjogassat, / i s'enduu les últimes fulles de la tardor." El llibre està format, doncs, per dos eixos principals: La poesia com a element creador de la pròpia identitat, i l'addicció a aquesta poesia per part del poeta (o d'ambdós poetes). El poema final, titulat "nènia" (mot que serveix per definir un cant funeral romà barrejat de lament i de pregària), no és altra cosa que un felix encert que corona tot el conjunt de versos. Teresa Costa-Gramunt tanca el poemari amb la calidesa tendra i suau d'una mare/amiga que canta una cançó de bressol al seu infant/enamorat perquè clogui les parpelles i reposi en la dolçor del son:

*"M'has convidat
a prendre la paraula
perquè et dugui
una son dolça,
aquella que dóna el definitiu aixopluc.
Dorm acotxat
per la innocència dels estels
que avui fan tanta festa.
Aquí es prepara un temps
per a l'elegia d'un poeta:
tu, que reposes
a la falda del Crepuscle,
quan la meravella de la creació
s'albira entre dues llums."*

En definitiva, un llibre que cap addicte a Viladot o a la bona poesia no s'ha de deixar escapar. ■

Consells per visitar una exposició

A propòsit de la mostra de Joan Porredon i Ramon Guixé.

■ Josep Mora Castellà

Es pot anar a una exposició per diferents motius:

1. Com a complement de la ruta del diumenge al matí: comprar el diari, passejar tot passant per una exposició i fer el vermut.

2. Quan un té una paret en blanc i cerca desesperadament algun element que li trenqui la monotonia diària.

3. Si el que exposa és un conegut, per a veure quin peu calça i si ha canviat el seu caràcter.

4. Per anar a la inauguració a berenar, encara que no sempre t'inviten.

Una bona manera de conèixer els artistes de la zona.

En general hi ha molta densitat visual per m² d'informació. Per tant cal anar-hi a poc a poc. Seure, si es pot. Mirar, parlar-ne, remirar. Parlar amb els autors o els representants per conèixer més bé els autors.

Si ho poseu en pràctica en l'exposició que comento us adonareu que és compartida per dos artistes que s'admiren mútuament i amb motius. A més els uneix el seu temperament crític i la capacitat de treball.

El Ramon, fill de Puigverd, va estudiar a Vic i a Tàrraga. Un record d'aquesta formació que va rebre el va plantejar en una exposició molt crítica contra el sistema formatiu de les escoles d'arts i oficis que va patir. Ha participat en moltes exposicions, de la qual destaco l'antològica que l'Espai Guinovart va dedicar a Guillem Viladot, en la qual la seva obra, "lo pardal" mort era una de les més treballades i realitzada especialment per aquella exposició. Ha realitzat diverses accions a les Pallargues, Barcelona, Agramunt, Vic,...

El cerverí Joan fou un dels alumnes a secundària que es va matricular, per rebel·lia, a l'assignatura de "Hogar", on aplegia a fer mitja i fer ganxet. També estava prop del teatre —a l'Institut i a la Passió de Cervera— i del cinema —organitzant un cine club. Es comprà una filmadora amb els seus estalvis i, va acabar estudiant a l'escola d'àudio-visuals de Barcelona. Actualment és càmera de TV3. Va organitzar

el grup Artdakí. Les seves obres fotogràfiques han estat exposades en diversos indrets i ha publicat imatges de Cervera en una col·lecció de postals, en la Guia Històrica de Cervera i en la revista Segarra. I també va classificar les fotos del fotògraf Gómez Grau, on part es va reproduir en un CD. Aquestes són un exemple de les múltiples activitats que està realitzant, amb la constant d'un rigor meticulós en la seva obra.

Les cinc fotos que presenta són influència del Ramon. El guix és el material comú en totes de fotografies –possiblement pel joc de mots entre guix i Guixé–. El guix és un material de creació i gairebé màgic, perquè en forjar molt ràpid, es pot cobrir espais sense necessitat de bastides. En l'època modernista, la volta a la catalana en escales i en cobertes va tenir molta aplicació. Quan s'exportà a Amèrica, aquesta tècnica no es coneixia, i els paletes eren considerats gairebé com semidéus quan s'adonaven com cobrien uns espais sense cap bastida, només amb maó de cantell i guix.

Les fotos estan ampliades de l'escala natural i ofereixen una hiper-realitat que l'ull habitual no pot percebre. En una hi afegeix la sang, signe de patiment –a mi en recordà l'acció que va fer en els safarejos, quan estava dallant els esbarzers i s'esgarrinxà, fent-se sang–. En una altra el guix es combina amb l'aigua, com a signe de puresa i independència en aquest món de l'art, però, és una aigua especial, ja que si proveu de posar aigua damunt del guix, no podreu aconseguir aquesta imatge: És el domini dels materials per part del fotògraf. En la tercera foto apareixen uns grans de blat a una escala on s'aprecia la textura granular de la pell del blat, i com aquest comença a grillar. És una referència al Ramon? Acompanya la imatge la terra, com a protagonista perquè el cereal creixi i espigui, i com no, el guix. En la quarta imatge apareix un fragment d'escultura del Ramon com a peça retrobada, amb un valor arqueològic dins

d'una rica gamma de grisos. I l'última imatge, la del cartell, barreja el material comú amb l'estri de treball –la paleta– i l'obrer.

Les fotografies estan sense penjar, i dona la sensació que l'exposició està a mig fer. Una sèrie de petits obrers estan treballant-hi. Algun aguanta una foto, altres estan enfeïnats sense pensar que poden estar observats pel públic que potser ha vingut abans d'hora. Només estan en el seu lloc les escultures grans. Són unes escultures humanes com ja havíem vist en la sèrie "eren els culpables" on es deformaven per assenyalar la intenció que hi volia donar. En aquell cas les cames s'estiraven i cap estava sencera, per denunciar la gran atrocitat de les mines de guerra que cada vint minuts produeixen una lesió irrecuperable sobretot a nens.

En aquesta ocasió la figura humana augmenta les dimensions dels peus. És que toquem poc de peus a terra o no sabem anar per la vida? Les figures grans és retorcen i agafen tensió. A més utilitzen la màscara. S'han d'amagar d'algú? Una d'elles arriba a portar una pistola. Si aquestes escultures representen la societat actual, són un toc d'atenció?

En aquesta ocasió la figura humana augmenta les dimensions dels peus. És que toquem poc de peus a terra o no sabem anar per la vida?

Les figures de petita dimensió, que denomino els obrers, estan nus, i expliquen el seu caràcter a través del seu penis, diferent en cada cas.

És una exposició que crec que es fa difícil pel públic. Si comparem aquestes figures amb els ninots del verduní Eduard Boleda, mig ingenus, mig humorístics, amb la frase que els acompanya, el públic identificava més fàcilment l'escena. En el cas del Ramon, l'obra mostra tensió amb ell, amb el seu caràcter incomprès, i amb la societat, la qual considera l'art com un fet considerat superflu, començant per les mateixes institucions públiques.

Si no heu anat a veure-la, també s'exposarà per la fira de Sant Isidre a Cervera. Darrera aquestes cinc fotos hi ha tot un ideari de dos creadors. Si aneu a veure l'exposició, pel motiu que sigui dels enunciat o, per un altre, aprofiteu-ho, esteu davant de dues persones en què l'art és una part vital de la seva existència. ■

JOSEP BERTRAN

Ramon Guixé i Joan Porredon amb la seva obra.

VULCANIZADOS IBARZ

Ctra. de Tàrrega, s/n.
Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT

Mantinguis
a ratlla els teus
pneumàtics.

**Cuidem de la teva seguretat al millor preu.
El nostre canvi de pneumàtics inclou canvi
de vàlvules, muntatge i equilibrat amb
preu tancat.**

Portar sempre pneumàtics en bon estat és la millor prevenció contra imprevistos, i ser previngut no costa tant.

Al nostre taller cuidem de la teva seguretat al millor preu, perquè, en canviar els teus pneumàtics, no només t'oferim els que s'ajusten al teu cotxe i al teu pressupost, a més, et garantim una instal·lació professional completa sense cost addicional.

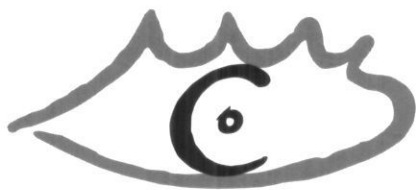
El nostre canvi de pneumàtics inclou canvi de vàlvules, muntatge i equilibrat amb preu tancat.

Fes comptes i veuràs que mantenir a ratlla la teva seguretat no costa tant.

El nostre taller t'ofereix a més:

Mirreia Corrales
Estudi Fotogràfic

Av. Catalunya, 1Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 392 747

	tel 973390115	
C U I N E S <i>i complements</i>		
C U Ñ A T		
	la botiga AGRAMUNT	

Tens un e-mail

■ Maria Salamiento

Com més s'acostava el moment, més nerviosa s'anava posant. Aquella nit ja no havia pogut dormir, i durant tot el dia havia estat escrivint i reescrivint el text de l'e-mail, havia canviat una vegada i una altra la fotografia seva que havia adjuntat al missatge, que havia d'enviar a les 10 de la nit. No podia ser a les deu menys cinc ni a les deu i dos minuts, havia de ser a les deu en punt. Així havien quedat amb el seu comunicant anònim. D'aquesta manera ambdós desvetllarien el secret al mateix moment. Ho havien discutit moltíssimes vegades en les seves comunicacions:

– Primer envia'm tu la teva fotografia, segur que ets molt maca.

– No, primer tu. Em sembla que t'estàs fent una idea equivocada de mi, i després et decepcionaré.

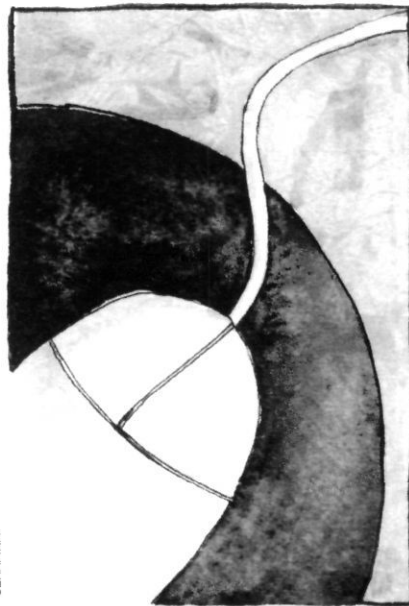
– No siguis tonta! El que importa no és l'aparença física, sinó com és un per dins. I això ja ho sé: Ets la persona més meravellosa d'aquest món. I vull passar la resta de la meua vida amb tu.

I així anaren passant els dies fins que van decidir fixar un dia i una hora per posar al descobert totes les cartes al mateix instant. I aquell dia havia arribat.

Tot va començar quan es va apuntar a un curset d'internet. En un principi no és que li fes ni fred ni calor això de la informàtica, però ho va fer per ocupar una mica de temps en alguna cosa. En aquest poble de mala mort no es podien fer gaires coses. I menys ella, que era considerada per tothom una conca, com si això fos un delictes! Quina culpa en tenia ella si no havia trobat l'home adequat. Però ara, amb quaranta anys a l'esquena semblava que no tenia dret a res. Si alguna vegada havia anat a algun Pub o a la Wai-kiki la miraven d'una manera com dient-li:

– Però, què hi fas aquí? Això ja no és per a tu! Ves-te'n.

Totes les seves amigues s'havien anat casant i a ella no li quedava cap altre entreteniment que mirar la televisió. Hauria volgut tornar a fer teatre com quan era jove, fins i tot hi somniava, però el somni

sempre acabava malament; quan era sola dalt de l'escenari tota la sala esclafia en una gran i burleta riallada. I el públic assenyalant-la amb el dit cridava a cor:

– Mireu: la conca, la conca!

Què podia fer doncs en un poble de xafarders i murmuradors com aquell?

Constantment la feien sentir humiliada i avergonyida, com quan la seva mare va voler preparar un festeig amb un altre conca del poble. No s'hi va poder negar, sa mare li va demanar per la memòria de son pare que, com a mínim sortís una vegada amb aquell «xicot». Ni mai que ho hagués fet! El David (que així és com es deia el pretendent), era molt pagat de si mateix, i se li va presentar com si li volgués salvar la vida. Va entendre de seguida com és que no s'havia casat. A més, quan passejaven pel poble, notava les mirades sarcàstiques de la gent com agulles que se li clavaven fins al fons de l'ànima. Li va dir que moltes gràcies però que sense ell ja estava bé. En David no ho va acceptar massa bé, i durant molt de temps la va estar assetjant. Fins i tot es va apuntar al mateix curs d'internet que ella només per a fer-li la punyeta. Però va optar per fer-li el

buit i fingir que no el veia. Només de pensar que hauria hagut de compartir catre amb aquell toca-son se li regirava l'estómac.

Però ara estava a punt de dir adéu a tot això. Se n'anava a viure amb el seu interlocutor d'internet. Encara no sabia com es deia realment, ja que això era part del pacte que van fer quan es van començar a intercanviar correspondència: Ni noms, ni adreces, ni ofici ni res que pogués trencar l'encanteri d'aquelles «trobades» virtuals. En el primer «xat» en què es va apuntar es va presentar amb el pseudònim de «Virgínia», que era el nom d'un personatge que havia interpretat en una obra de teatre. I el primer que li va contestar va ser «l'Arnau», que lògicament també era un nom fictici. Per tant, encara no sabia el nom del poble on aniria demà mateix, però sí que sabia, per les pistes que l'hi havia donat al llarg d'aquells sis mesos que havia durat la relació, que es tractava d'un poble meravellós, on la gent era cordial i tolerant, els carrers nets i les cases endreçades, no com aquí que tot estava fet una merda. Per això, quan arribés al cap de la serra, es pararia just el temps per tombar-se cap al poble i fer-li una gran botifarra que es podrien repartir a parts iguals entre tots els seus habitants.

I, finalment, va arribar l'hora. Amb els dits que li tremolaven i el cor que li anava a cent per hora va acostar l'índex a la tecla «d'enviar» i va anar comptant a l'unisò amb la busca els segons del rellotge: tres, dos, un ... ja!

Acte seguit va anar a la bústia d'entrada i... efectivament, acabava d'arribar un missatge. Va dubtar abans d'obrir-lo, la seva vida estava a punt de canviar per sempre més només amb un petit gest del seu dit. Va tancar els ulls amb força i va prémer la tecla. Va romandre una bona estona amb els ulls tancats, conscient que a la pantalla hi havia el rostre del seu futur company. Va obrir els ulls a poc a poc, va mirar la cara que la fitava rialler des de l'ordinador. Va llençar un crit agut i penetrant alhora que se li enretirava tota la sang de la cara, quedant-se blanca com el paper de fumar. Va caure sense sentits a terra abans de poder llegir el missatge que acompanyava la fotografia:

– Hola, finalment ha arribat el moment! Em dic David i sóc del poble més meravellós que hi ha a la terra, es diu Agramunt. Aquí t'espero jo i tot el poble amb les mans obertes. ■

El bon temps

■ J. Pijuan

Després d'un llarg i interminable calvari ha arribat el bon temps. El fantasma de l'hivern, que planava sobre nosaltres, s'ha fet fonedís enduent-se sota l'aixella el gèlid mantell que ens cobria. La seva partença ens ha tret el gran pes que portàvem a sobre deixant-nos una sensació de jubileu.

La petita Clarissa estava molt contenta, per fi havia arribat el moment que tant havia anhelat. Havia transcorregut tot l'hivern desitjant que acabés d'una vegada per totes el fred i a la fi el seu desig s'havia fet realitat. Estava il·lusionada, no solament perquè havia arribat el bon temps, sinó perquè podria tornar al seu paradís secret i veure de nou els seus amiguets.

Feia molt de temps que l'havia descobert en aquell indret mig amagat de la vista per una frondosa vegetació d'arbres que s'enlairaven cel amunt com si volguessin abraçar els núvols. En veure'l per primer cop havia quedat embadalida pel resplendor que oferien les seves cristal·lines aigües, i quan s'hi apropà, va restar fascinada de veure aquells menuts éssers multicolors movent-se tan graciosament d'un costat a l'altre. Era tan gran l'èxtasi que absorbia d'aquell lloc que mai no havia arribat a pensar que existís tanta meravella al món.

Feia bon temps. Des del primer instant que va descobrir l'estany, hi anà molt sovint, gairebé tots els dies matí i tarda. S'asseia en una pedra vora l'aigua i posava el seus peuetes en remull. En principi ningú no s'hi acostava, però més endavant, quan va començar a llançar-los bocinets de pa, la cosa canvià. S'atansaven a poc a poc, de primer amb timidesa, després amb més confiança. Restaven al seu costat tot fent ziga-zaga per entremig dels seus peuetes. A vegades passaven tan a tocar seu que li feien pessigolles i llavors esclatava a riure. S'hi trobava tan a gust que els parlava de tu a tu com si la poguessin sentir. Els explicava tot el que feia i deixava de fer. I quan era el moment de marxar s'entristia força perquè notava com si quelcom s'esquinçava dins seu. Però no durava gaire, sabia que l'endemà tornaria a reunir-se amb ells.

Volia ser com ells. Volia ser un petit peixet per poder endinsar-se en aquelles cristal·lines aigües i escrutar aquell misteriós món submarí. Volia ser un petit peixet per poder jugar a cuït i amagar amb els seus amiguets multicolors. Quin bell somni que tenia!

Tots hi eren presents. La petita Clarissa estava més que joiosa de veure que tots els seus amiguets l'envoltaven fent una gran rotllana. De seguida van començar a cantar i a donar voltes i més voltes al seu voltant sense parar. I ella no parava de riure. Estava tan contenta que es va prometre a si mateixa que no els deixaria mai.

La tardança tenia preocupats els pares, mai no havia fet tan tard i això els angixava de valent. Van trucar a tots els familiars i amics i en veure que ningú no en sabia res, van sortir a buscar-la. Després d'una llarga recerca la van trobar. Era dins una petita llacuna envoltada de frondosos arbres que s'enlairaven cel amunt i l'envoltaven una munió de peixos multicolors que semblaven que dansessin al seu voltant. El seu delicat rostre no mostrava signes de dolor, sinó que tenia una expressió de felicitat.

I mentre s'enduien el seu petit cos embolcallat no deixaven de preguntar-se que hi havia anat a buscar allà si li feia por l'aigua. ■

Estimar Catalunya

■ Jordi Viladot Puig

Va morir la dona d'un bon amic. Era una dona extraordinària, inquieta, culta, d'una entrega total a la família i molt amiga dels seus amics i dels amics del seu marit. Els seus orígens eren de pagès, de terra endins. Jo li deia que era una intel·lectual de secà. Quan ens trobàvem, la conversa sempre girava en el món dels llibres, de la cultura i de les arts, però el que de veritat ens unia era el mateix concepte que teníem de Catalunya.

La vàrem enterrar una tarda d'hivern, una d'aquelles tardes que el sol ens deixa aviat i la llum del capvespre et convida a la melangia i a pensar.

A l'enterrament, una de les seves filles va tenir un delicat i emotiu record per a la seva mare, i va acabar dient: «...i també et dono les gràcies per haver-nos ensenyat a estimar la nostra cultura i la nostra llengua». Em vaig emocionar, doncs va dir el que més hauria agradat sentir a la seva mare.

De tornada cap a casa, pensava que difícilment un castellà diria una cosa com aquella, ja que la seva llengua i la seva cultura mai no han estat qüestionades ni objecte de repressió. En tot cas, en ser Castella terra de conqueridors, la seva llengua va ser imposada a Amèrica, amb total aniquilació de les llengües i cultures indígenes. Ara, allí, hi ha certs moviments de defensa de les cultures precolombianes, i alguns dels pocs grups indígenes que queden són protegits gairebé com una reserva de búfals. La conquesta, la destrucció i l'espoliació ja estan fetes, però ara tots parlen castellà i són cristians. ■

XXIV Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt

VEREDICTE

POESIA

El jurat de poesia compost per Carme Villegas, Pere Mora, Mercè Cases, Núria Sorribes i Maite Freixes (com a secretària), després d'haver llegit la totalitat de les composicions poètiques que concorrien en la present convocatòria, i de deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

1r curs de Primària (6/7 anys):

premi Joan Bonet i Martín

2n curs de Primària (7/8 anys):

premi Marina Solé i Llurba
ex-aequo Sergi Tolosa i Badia

3r curs de Primària (8/9 anys):

premi *Les ulleres*, d'Aura Secanell i Perearnau
accèssit *Les quatre estacions*, d'Àurea Niubó i Figueras

4t curs de Primària (9/10 anys):

premi *El riu Sió*, de Meritxell Flores i Junqué
accèssit *El meu esquiol*, d'Anais Gili i Uroz

5è curs de Primària (10/11 anys):

premi *A l'espai*, de Rosa Pedró i Carulla
accèssit *L'estel*, de Clara Farré i Esteve

6è curs de Primària (11/12 anys):

premi Desert

1r curs d'ESO (12/13 anys):

premi *La finestra*, d'Arnau Pedrós i Tarragona

2n curs d'ESO (13/14 anys):

accèssit *Sant Jordi*, d'Ester Andreu i Llobera

3r curs d'ESO (14/15 anys):

premi Desert

4t curs d'ESO (15/16 anys):

premi *Una segona oportunitat*, de Ramon Andreu i Llobera

1r de BATXILLERAT (16/17 anys):

premi *Què és l'amor*, de Mireia Muixí i Albareda

Majors de 18 anys

premi *Diuen*, de Patrícia Lucia Giménez i Garcia

PROSA

El jurat de prosa compost per Antoni Ponsa, Georgina Omedes, Josefina Viles, Núria Ariño i Joan Pijuan (com a secretari), després d'haver llegit la totalitat de les 145 composicions de prosa que concorrien en la present convocatòria, i de deliberar i votar entorn de les mateixes, ha tingut a bé concedir els següents premis:

1r curs de Primària (6/7 anys):

premi Irina Esteve i Teruel
accèssit Glòria Pedrós i Faura

2n curs de Primària (7/8 anys):

premi Francesc Xavier Inglés i Trull
accèssit Josep M. Penella i Pons

3r curs de Primària (8/9 anys):

premi *L'ocell petit*, d'Alba Valls i Trepal

4t curs de Primària (9/10 anys):

premi *La dona d'aigua*, de Bettina Costafreda i Piulats

5è curs de Primària (10/11 anys):

premi *L'estrella polar*, d'Ester Ricart i Rodríguez

6è curs de Primària (11/12 anys):

premi *Navegant*, d'Irene Puig i Solanilla

1r curs d'ESO (12/13 anys):

premi *Records*, de Maria Pijuan i Miralles

2n curs d'ESO (13/14 anys):

premi *Somiant un impossible*, de Lúcia Ribalta i Amigó

3r curs d'ESO (14/15 anys):

premi *Un somni de sentiments*, d'Eva Gil i Fernàndez

4t curs d'ESO (15/16 anys):

premi Desert

1r de BATXILLERAT (16/17 anys):

premi *La tristesa de viure*, de Natàlia Perera i Pineda

Agramunt, 17 d'abril de 2001

L'OCELL PETIT

Hi havia una vegada un home que tenia molts ocells, però un dia, sense voler, va deixar la gàbia oberta i els ocells es van escapar.

Tots ells anaven en grup, però el més petit es va perdre perquè els altres volaven molt ràpid i no els podia seguir. Va anar volant molts quilòmetres, fins arribar a un poble anomenat Agramunt.

L'ocellet volia fer un niu on la gent no el pogués molestar, va decidir de fer-lo a prop del Pilar d'Almenara, i com que se sentia sol va anar a fer una visita al poble: l'Església, l'Ajuntament, l'Espai Guinovart, lo Pardal i molts llocs més, fins que es va fer de nit. L'endemà va anar a visitar el bosc del Siscar, i així va anar passant els dies i els mesos fins arribar a l'estació més plujosa: la tardor.

Va començar a ploure a bots i barrals, i el niu es va anar trencant de mica en mica i va decidir anar al poble. Tot-hom estava dins les seves cases, fins que va trobar una finestra oberta, hi va veure un nen i va començar a cantar perquè s'adonés que ell era allà, i el nen va estar molt content i va demanar als seus pares si se'l podia quedar, llavors, el nen i l'ocell van estar molt contents i van viure molt feliços.

Alba Valls i Trepac

LES ULLERES

*Les ulleres del meu pare
són petites, divertides i transparents.
Cada dia se les neteja
amb un drapet molt finet.
Sempre les porta posades
i li queden molt bé.
Quan ha d'obrir el rentaplats
se li entelen els vidres i queda sufocat.
Només se les treu per dutxar-se
i després afaitar-se
se les posa tot seguit
i no se les treu fins a la nit
a la tauleta de nit les guarda
junt amb el rellotge i un llibre
que cada dia explica a la meva germaneta
i així la fa molt contenta
tots ens posem a dormir
i les ulleres esperen un nou matí.*

Aura Secanell i Perearnau

EL RIU SIÓ

*Jo sóc un riuet petitet,
que passo per la vora del passeig,
baixo content i eixerit,
tot saltant i passejant,
m'aturo a veure els nens jugant.
A l'hivern baixo més ensopit
i a l'estiu més esquifit
però com que el dia és més llarg
jo em sento més content
perquè estic envoltat de molta gent.*

Meritxell Flores i Junqué

LA DONA D'AIGUA

L'àvia d'en Ricard sempre li explica coses del llac de Sant Valentí, i cada dia li diu que no s'hi acosti perquè les dones d'aigua són molt perilloses, perquè si les veus te n'enamores i llavors no pots tornar a casa i et mors. A en Ricard cada cop li picava més la curiositat.

Un dia que va anar a comprar al poble, va passar pel llac de Sant Valentí i es va quedar una bona estona mirant, i va veure una noia nua que s'estava pentinant al riu. En Ricard se'n va enamorar, però quan s'hi va acostar va fer massa soroll i la noia es va espantar.

Llavors el noi es va passar tota la nit plorant.

La dona d'aigua va sentir els plors del Ricard. Eren els més tristos que havia mai escoltat i, sentint tanta pena, va sortir i li va preguntar a veure què li passava. En Ricard li va declarar tot el seu amor, i la noia li va dir:

- Em casaré amb tu però amb una condició, mai no m'hauràs de dir dona d'aigua.

Un dia, quan en Ricard va marxar de viatge, la dona d'aigua va manar que seguessin tots els camps i els treballadors no van tenir cap més remei.

Quan en Ricard va arribar i va veure tot el què havia passat li va dir:

- Dona d'aigua havies de ser!

En sentir aquestes paraules, la dona va desaparèixer.

Al cap d'uns dies va fer una tempesta molt forta que va inundar tots els camps.

En Ricard va comprendre el perquè la dona d'aigua havia manat que se seguessin els camps, perquè valia més perdre mitja collita que no pas tota.

Bettina Costafreda i Piulats

L'ESTRELLA POLAR

Hi havia una vegada una nena que es deia Elisabeth i, quan tornava del col·legi, ja s'havia fet fosc i va veure una estrella, i com que se sentia molt sola va començar a parlar amb ella.

L'estrella també se sentia sola i com que sabia els desitjos d'aquella nena n'hi va concedir un.

La nena es va sentir molt feliç, i des d'aleshores cada dia parlava amb ella i del desig que tenia.

Un dia, l'estrella va caure del cel, molt, molt ferida.

Ningú no se'n va preocupar, d'aquella estrella, però per casualitat la nena va passar per allà. Aleshores, quan la nena la va veure, la va agafar i se la va emportar a casa seva, la va enganxar a l'endoll de la llum i, amb l'energia de l'electricitat, va tornar a viure i li va concedir tres desitjos més. Va marxar cap al cel i van ser amigues per sempre més.

Quan va morir l'Elisabeth, es va transformar en estrella i va anar amb aquella estrella. Encara es van fer més amigues i van decidir ajuntar-se, i amb la calor de l'amistat brillaven més que totes les estrelles i li van posar un nom «Estrella Polar».

Ester Ricart i Rodríguez

NAVEGANT

Jo estava en un vaixell enmig de l'oceà atlàntic. Em trobava de viatge amb dues amigues, la Pat i l'Amanda.

Hi havia boira, de sobte va començar una gran tempesta. Les meves amigues i jo vam anar a la cabina i vam esperar que passés la tempesta. Feia tres hores que durava i encara no havia passat. Jo ja estava una mica preocupada perquè el vaixell cada cop es movia més.

– Amb aquesta tempesta és difícil sortir a coberta perquè l'aigua i el vent se'ns endurà. –Va dir la Pat.

Ara el vent era qui ens guiava.

La Pat, l'Amanda i jo vam anar a la cabina. El capità no sabia què fer. Per molt que intentés conduir el vaixell, el vent se l'emportava cap a l'altra banda.

El capità es deia Joan i el seu ajudant Jac. Érem cinc persones a bord.

– Intenteu arriar les veles –va dir el capità–. En Jac us ajudarà.

– Però és impossible amb aquesta tempesta –va dir la Pat.

– Feu el que us dic! Per això porto 36 anys navegant! I vosaltres, unes nenes d'onze anys em direu què he de fer?

En Jac va ser el primer en sortir, en veure que les amagues encara eren allà ens va dir que l'ajudéssim a entrar-les. També vam entrar les ombrel·les i una taula.

Després, la Pat i jo vam pujar al pal a arriar les veles, i l'Amanda va agafar uns prismàtics i va mirar si es veia terra. No en va veure. Amb l'ajuda d'en Jac va baixar la Pat, quan em tocava a mi va venir una onada molt forta i després va bufar un vent molt gelat.

Jo, que m'havia deslligat per baixar, vaig caure. Mentre queia em vaig despertar, tenia un nus a l'estómac de la sensació de caure cap al mai.

Vaig mirar el rellotge i encara faltaven dues hores per les vuit, l'hora que m'aixeco per anar a l'escola. Tot seguir em vaig adormir.

Irene Puig i Solanilla

A L'ESPAI

*A l'Espai Guinovart he anat
i molt m'ha agradat
quan al mig m'he posat
el cel i la terra s'han ajuntat.
El blat he vist ben madur
i a l'era s'ha de dur
forques, mesures, sedassos i eres
del passat surten com si res.
Dels meus avis eren les eines
amb elles polien el gra
per tot l'any treuen el pa.
Les estrelles he comptat
i sembla que del cel hagin baixat.
Vaig veure un estel que brillava
i em va fer emocionar
que tots els nens i les nenes
a l'escola puguin anar
que s'acabin les guerres
i els nens a jugar.
Em vaig adormir
pensant que aquest desig
fos realitat.*

Rosa Pedró i Carulla

LA FINESTRA

*Tots sobre meu es recolzen
i quan escalfa el sol m'obren.
A l'hivern, tancada em tenen
i quan escalfa el sol, tots a mi vénen.
Sóc, els ulls i la llum de la llar
el dia a l'interior reflecteixo.
Si contenta voleu veure'm
amb robes i flors engalaneu-me.
Sóc roure, sóc pi, sóc faig i a vegades metall
de tots colors vestida, enyoro ser eixida.*

Arnau Pedrós i Tarragona

RECORDS

Tenia mal de cap, era un dia ennuvolat i plujós on només tenia ganes de tancar els ulls i no obrir-los mai més; oblidar-me de respirar durant l'eternitat, jugar amb els dos termes més importants, només dues paraules que, tot i ser paraules com unes altres, tenien més importància, més respecte: Vida i mort.

Havia passat alguna cosa que m'havia fet canviar la vida en menys d'un petit i curt segon. M'havia passat una desgràcia, una crueltat, una injustícia. Una injustícia que dolia més que una simple xeringa, que una insignificant bufetada al mig de la cara; alguna cosa per la que realment valia la pena desprendre unes llàgrimes abundants en pena i dolor, en què si responia totes les preguntes o afirmacions que poguessin existir en aquell cas, només em sabia fer tres preguntes: Què faré ara? Què serà de mi i la meva poca família restant? I, l'última, la que em feia tornar boja, la que de debò em transtornava: "per què a mi?"

Al cap del temps aquest tema pels altres es va oblidar, va quedar arraconat en un munt de records en els seus cors, però en el meu aquella perduda tragèdia encara cremava, m'irritava en la vida solitària, ja que només em podia consolar i fer-me companyia en les nits de lluna plena i quan s'esdevenia una tempesta.

Dins les suaus onades del mar, es veu reflectit el teu dolç i càlid rostre impregnat de bellesa, el qual algun dia tornaré a veure en la llunyania d'un bosc, en un horitzó del desert, en una cara d'un nen, en una mirada intensa; no vull acceptar que no hi ets, no vull acceptar que has marxat, jo et sento dins meu, jo puc sentir el teu confort en la suau brisa que impacta sobre el meu cos; jo puc sentir una abraçada en contemplar les espurnes de les ardents flamarades del foc; jo puc sentir el dolor quan em renyes per haver fer una errada; jo puc sentir que no hi ets, que ja has marxat.

Aquella terrible pèrdua em va fer pensar molt en el que tu i jo havíem presenciat o havíem simplement fet. En aquell precís moment em vaig adonar que realment quan es té una cosa no s'aprecia tant com quan no la tens. Quan les meves llàgrimes es varen assecar, jo vaig comprendre que res era més important que aquell amor; res del món era més important que aquella responsabilitat i afecte; res no era més important que l'amor d'un pare.

Jo pensava que el pitjor en aquesta vida tan complicada era morir-se, però en realitat el pitjor és que perdís un ésser tan estimat com un pare, una mare, una germana o, simplement, un amic molt apreciat. Però hem de seguir sempre endavant buscant la solució als nostres problemes sense menysprear res. Jo no podré acceptar que ha marxat, que se n'ha anat, perquè ell encara segueix en mi, en els meus somnis, a tot arreu; però, sobretot, en el meu cor.

Maria Pijuan i Miralles

UNA SEGONA OPORTUNITAT

*Ara, mirant en l'horitzó
us observo atentament,
tan formoses i brillants,
records arriben en mon pensament.
Records de dies passats
i tal vegada oblidats,
antics somnis complets,
altres potser ja perduts.
Ja fa temps, que tot ha passat,
em dol no poder tirar enrera.
Més dolor, haver-vos oblidat,
potser per això he canviat.
No puc entendre la qüestió,
potser ja és massa tard.
Alegries, tristeses, compassió,
el temps ja s'ha acabat.
Aquelles nits llargues i fosques,
que tant havíem parlat.
La meva gran por penedíeu,
créixer i fer-me gran.
Ja fa temps que tot ha passat,
em dol no poder tirar enrera.
Més dolor, haver-vos oblidat,
potser per això he canviat.
Aquesta nit fosca i solitària,
us prometo novament,
ser tot el que havia somniat.
Deixar de ser un rodamón,
que se sent fracassat.
És el moment de començar,
deixar de mirar enrera.
Més dolor, que haver-vos oblidat,
no sentiré en de nou errar.*

Ramon Andreu i Llobera

SOMIANT UN IMPOSSIBLE

Els ulls closos, marcats sobre una pell morada: primers indicis del perjudici que esqueia sobre ell i li impregnava aquella mentalitat d'encís, talment com l'àmfora que en tocar fons ferma l'esclau vaixell a la costa: puix tot i estar dins l'aigua es veu abnegat de poder solcar les onades i, alhora, obstinat en veure's retingut i no poder sentir el contacte de la brisa marina impactant sobre el seu cos.

Es passava les hores allí, tancat dins aquella cambra, fitant l'extensa aglomeració de gotes minúscules que anaven lliscant pel cristall entelat. Sovint, intercalava la seva mirada esglaiada amb un lleuger sospir. Llavors, en adonar-se que era impossible traslladar-se al mateix lloc que la seva ment, es resignava, i el verd lluent de les seves pupil·les desapareixia fins arribar a esdevenir la mortalla del seu afligit pensament.

Una clara llum penetrava aquell vidre enteranyinat. Era una dèbil clariana, que eixia d'enmig del bromall que cobria el cel, que creuava fugaçment l'obscuritat que regnava dins seu. Però l'anhel que el dominava era més intens que el que era llavors per a ell un simple llampurneig. No podia significar més que el que havia perdut, allò que tant estimava, allò que tant havia desitjat...

I, en finalitzar aquella trista tarda de sofriment, d'una manera inconscient, els seus passos el guiaren a la platja, on s'ajagué allí, sobre la sorra comprimida; transportà els ulls a les aigües que li bressaven el cos amb aquell constant balanceig que les caracteritza, i veié el seu vaixell somniat que, aïllat d'un món real, guspirejava reiterant la seva llibertat.

Lídia Ribalta i Amigó

QUÈ ÉS L'AMOR?

*Recordo aquells dies
impossibles d'oblidar,
quan tot semblava
que no havia d'acabar.
Abraçades i carícies,
paraules sense final.
Llavors tot era perfecte,
era un somni o era real?
Van arribar els defectes
que l'amor ens va amagar,
com van canviar les coses
sense poder-ho evitar.
Buscant sentiments
miro enrera intensament,
retrocedint en el temps
i revivint bells moments.
I és que ara estic confosa,
doncs quan estic al teu costat,
no puc deixar de pensar
si de tu em vaig enamorar.*

Mireia Muixí i Albareda

UN SOMNI DE SENTIMENTS

Els meus ulls, envaïts per l'enyorança i la por, observen amb molta admiració, fins i tot amb enveja, aquell precís instant en què la foscor de la lluna, reina dels somnis, lluita per aconseguir la totalitat del seu poder. La nit, majestuosa i gran, s'acostava amb delicadesa a la nostra terra i, com un llençol d'obscuritat, escampava pel cel la màgia i la claror estel·lar amb una brillantor més bonica que la bellesa d'un infant i, tant o més agradable que la pluja en un dia calorós. Aquest és un dels somnis i, com aquest n'hi ha d'altres que fan que els meus ulls s'humitegin i que el meu cor senti el buit de la tristesa. Sovint somnio i penso en un món meravellós, on les llàgrimes de la pluja són més dolces que la mel i que, com ocells, han sortit del niu per a donar una gran felicitat als sentiments. Un matí, quan el sol surt tot badallant com qualsevol criatura, els seus rajos lluminosos i purs desperten fent sorolls i cridant, envoltant les valls, les muntanyes i les terres conreades amb molta cura, calmant les aigües que, reflectides de la foscor, s'havien esvalotat, fent que el meu cor encara visqui esperances d'aconseguir un somni sense fi.

Tot el que us he dit, però, només són somnis romanços, ja que, i tot gràcies a nosaltres, el nostre planeta no és tan meravellós, i és per aquesta raó, estimats amics, que sobre un paper que abans era blanc escric els meus sentiments, mitjançant unes paraules que feia temps que nedaven per la meva ment. Les llàgrimes són amargues i doloroses, els rajos del sol no són agradables i els núvols, ara grisos per l'activitat de l'home. Us demano que escolteu les meves paraules, i si més no, penseu en el destí de la humanitat, bé, el nostre futur d'uns nens de quinze anys. No us quedeu amb els braços creuats i reaccioneu davant la destrucció a què s'enfronta el nostre món. La terra ha fet molt per a nosaltres i per la nostra vida, comença a arribar l'hora de tornar-li el favor. Jo, almenys, no deixaré que la contaminació, un simple gas, m'arruïni, i lluitaré per aconseguir un destí que m'agradi.

"Aquesta és una carta escrita per les meves mans però dictada per les senzilles paraules del meu cor".

Eva Gil i Fernández

LA TRISTESA DE VIURE

Era una sensació tan difícil d'explicar, tan nova, tan diferent a tot, que ella sabia que mai no podria superar-ho. En parlava amb la gent i cada cop que ho recordava els seus ulls s'entelaven i no podia evitar que llàgrimes de malenconia llisquessin per la seva cara, com la rosada del matí llisca sobre les tendres fulles de la primavera.

Jeia tranquil·la, però els seus pensaments no podien estar quiets. Li venien a la memòria les seves paraules, el seu somriure i, fins i tot, podia notar els petons que mútuament s'havien regalat, sobre els seus llavis. Ell ja no era allí, i ja mai més no hi seria. Era inevitable. Però ella no podia deixar de pensar-hi, es consumia per dins i n'era totalment conscient. Tan bon punt es va adonar del que succeïa, va comprendre que en aquell moment, en aquell efímer instant, una part de si mateixa havia mort en ell. El seu cor, la seva ànima eren incomplets, sentia una buidor tan gran que era quelcom evident el creure que dins seu faltava alguna cosa.

Tancava els ulls i estaven junts, els obria i ell ja no hi era. Dins el seu cap no parava de repetir-se aquest pensament: "En el moment en què els meus ulls siguin closos per sempre més, ja mai no ens tornarem a separar, i el fil que unia les nostres vides i que aquell fatídic dia es va rompre, tornarà a unir-se en mans dels àngels celestials". Ho pensava de tot cor, ho pensava plorant en silenci. En el silenci d'aquella habitació trista i freda. Així doncs, va voler realitzar el seu somni, buscar de nou la vida, però a través d'una cosa tan dura i cruent com la mort.

Natàlia Perera i Pineda

Les il·lustracions d'aquestes pàgines, són els dibuixos guanyadors que concursaven en la visualització d'un conte i d'un poema.

DIUEN...

*Diuen que corre pel cel una història
que va explicant la Lluna a les Estrelles.
Diuen que és tan venusta, aprimorada i pura
que tot explicant-la... plena... birbilleja més.
Diuen que n'és fruit d'un verí FORT
d'efecte lent...*

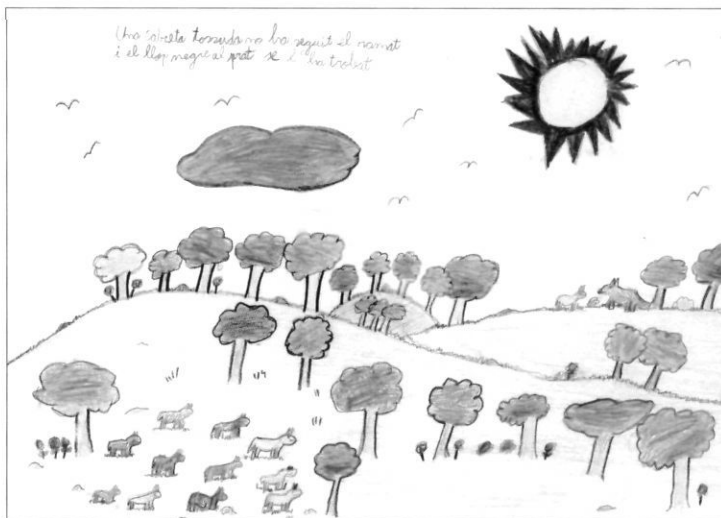
...i de molt dolç sabor...

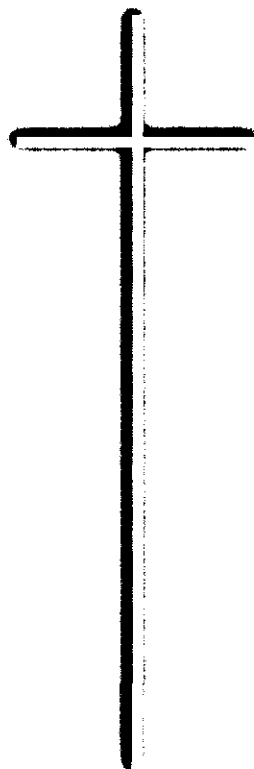
*Diuen que ataca directe al cor
sense poder evitar-ho...*

...sense sentir dolor...

*Diuen que el cel és a les nits
com l'IMMENS i desconegut món de l'Amor.
En què cada estel són dos enamorats
cercant en la blanca lluna la GRAN flama de l'Amor.*

Patricia Lucía Giménez García

«No ploris si no pots veure el sol, perquè les llàgrimes no et deixaran veure les estrelles».

(R. Tagore)

Josep Maria Marquilles Rocaspana

Morí cristianament el dia 11 d'abril de 2001
a Barcelona, a l'edat de 36 anys.

AL CEL SIA

La seva esposa Rosa Maria, els seus fills Òscar i David, els seus pares Josep Maria i Maria Teresa, les seves germanes Teresa Maria i Mª Montserrat, els seus germans polítics Paco i Ramon M^a, nebots, tiets, cosins i família tota agraeixen les mostres de condolença rebudes.

Campionat Social modalitat Tres Bandes

Ignasi Aragon, Ramon Coscollola, Josep M. Canosa, Isaac Castells, Òscar Ginestà i Ramon Ribera, campions en les seves respectives categories

■ P. Mora

Del 12 de febrer al 15 d'abril, s'ha celebrat el Campionat Social de la modalitat Tres Bandes, amb la participació de 46 jugadors.

Aquesta difícil modalitat ha estat una apassionant competició en què dia rera dia, els jugadors participants han establert una brega que ha tingut un seguiment ple de moltes sorpreses, tal com podem veure en les següents observacions:

1a Categoria «A»: 1r Ignasi Aragon, 11 punts; 2n Francesc X. Noró P., 11 p.; 3r Laureà Giménez, 10 p.; 4t Joan Llurba, 6 p.; 5è Josep M. Cuñat, 2 p.

La lluita per les tres primeres places ha estat molt disputada, com ho demostra l'empat a punts entre el campió, Ignasi Aragon, i el segon classificat, Francesc X. Noró P., separats tan sols per cinc mil·lèsimes de diferència en la seva mitjana general, que ha estat de 0,543 i 0,538 respectivament. Tercer classificat ha estat Laureà Giménez, a tan sols un punt dels dos anteriors, havent obtingut a més la millor mitjana general amb un 0,578.

2a Categoria: 1r Ramon Coscollola, 14 punts; 2n Jesús Martín, 9 p.; 3r Ramon Penella, 8 p.; 4t Josep M. Ribó, 6 p.; 5è Nicomedes Verdejo, 6 p.; 6è Joan Viladomat, 6 p.; 7è Jaume Marquilles, 4 p.; 8è Miquel Noguera, 3 p.

En aquesta categoria Ramon Coscollola, únic jugador invicte de totes les categories, ha superat amb autoritat tots els seus rivals, aconseguint una mitjana de 0,385. L'ha seguit en la classificació Jesús Martín, amb un punt d'avantatge sobre Ramon Penella, que fou tercer.

3a Categoria: 1r Josep M. Canosa, 12 punts; 2n Deudat Pont, 11 p.; 3r Josep M. Clotet, 11 p.; 4t Miquel Pla, 10 p.; 5è Mateu Escolà, 8 p.; 6è Joan Ribalta, 7 p.; 7è Joan Pamplona, 7 p.; 8è Miquel Ripoll, 4 p.; 9è Pasqual Castellà, 2 p.

Molta igualtat en els primers llocs de la classificació, que es decantà en l'últim moment a favor de Josep M. Canosa. El segon i tercer lloc foren per Deudat Pont i Josep M. Clotet, respectivament, que acabaren el campionat empatats a punts i amb una mínima diferència de tres mil·lèsimes en la seva mitjana general.

4a Categoria: 1r Isaac Castells, 11 punts; 2n Josep Camats,

10 p.; 3r Rossend Badia, 10 p.; 4t Miquel Palomino, 10 p.; 5è Francesc X. Noró C., 9 p.; 6è Oriol Pla, 8 p.; 7è Ismael Mulet, 6 p.; 8è Jaume Pla, 4 p.; 9è Josep L. Marina, 4 p.

Aquest campionat ha estat el més disputat de tots, amb una merescuda victòria final pel jove Isaac Castells, amb tan sols un punt de marge sobre un grup de tres jugadors encapçalats per Josep Camats, que ocupà el segon lloc, Rossend Badia, que fou tercer, i Miquel Palomino, que ocupà la quarta plaça. Si ens atenem a les mitjanes obtingudes per aquests jugadors, podem considerar totalment just el resultat final obtingut.

5a Categoria: 1r Òscar Ginestà, 12 punts; 2n Pere Vicens, 10 p.; 3r Roger Creus, 10 p.; 4t Bernat Solé, 10 p.; 5è Pere Boncompte, 6 p.; 6è Lluís Roig, 4 p.; 7è Josep Vidal, 3 p.; 8è Ramon Vilalta, 1 p.

En aquesta categoria, el jove Òscar Ginestà ha donat la sorpresa en imposar-se a jugadors més forts, als que ha sabut superar a base de coratge i amor propi, la qual cosa fa que la satisfacció pel títol aconseguit sigui, si de cas, major. El segueixen en la classificació Pere Vicens, que ha obtingut millor mitjana general que tots els jugadors de 3a, 4a i 5a categoria, empatats a punts amb Roger Creus i Bernat Solé, tots ells fent un excel·lent campionat.

6a Categoria: 1r Ramon Ribera, 10 punts; 2n Antoni Penella, 8 p.; 3r Francesc Ros, 8 p.; 4t Agustí Gili, 7 p.; 5è Jordi Pla, 6 p.; 6è Miquel Ros, 3 p.; 7è Pere Mora, 0 p.

Un altre jugador jove, en aquest cas Ramon Ribera, s'ha proclamat campió de la seva categoria per davant dels veterans Antoni Penella i Francesc Ros, que han ocupat el segon i tercer lloc respectivament. Cal destacar també l'actuació del jove Jordi Pla, a qui li ha mancat un xic de sort per col·locar-se en les places d'honor.

Cal destacar l'encert que ha tingut aquest any la junta de compensar amb un major nombre de categories l'augment d'inscripcions que han experimentat tots els campionats socials, cosa que ha permès augmentar la competitivitat dins de cada categoria com ho demostra el fet que, en molts casos, la classificació final es decideix per tan sols unes mil·lèsimes de diferència en la mitjana general dels jugadors. ■

Handbol Masculí

Cadet masculí - Copa catalana AGRAMUNT PRETENSATS CUÑAT, SL

Resultats:

21-4-01	Sant Quirze	23	Agramunt	23
29-4-01	Agramunt	29	S. Andreu de la Barca	22

Bons resultats els obtinguts per l'equip cadet a la Copa Catalana, en el que es nota l'excel·lent treball del seu tècnic, l'Àlex Sorribes.

Júnior masculí - 1a Catalana. Fase final AGRAMUNT TALLERS J. BUSQUETS, SCP

Resultats:

21-4-01	Sabadell	28	Agramunt	22
29-4-01	Agramunt	22	Riudoms-Reus	19

Sènior masculí - Fase Ascens AGRAMUNT MANCARÓS, SL

Resultats:

7-4-01	Balsareny	35	Agramunt	23
--------	-----------	----	----------	----

Copa Federació - 2a Fase

22-4-01	Cornellà	24	Agramunt	23
28-4-01	Agramunt	23	Polinyà	27

No ha pogut ésser, es va perdre a la pista del Balsareny i, per tant, s'ha escapat l'ascens de categoria. Una llàstima, després del bon inici en la competició, el perdre a la pista del Sant Cugat va fer caure a l'equip en una espiral negativa que ha reportat el no poder ascendir. Malgrat tot, ja s'està preparant la plantilla per a la propera temporada, conjuntant gent jove, tot disputant la Copa Federació.

Handbol Femení

Cadet femení - Copa Catalunya 1a Fase ELECTRICITAT MIQUEL SOLÉ

Resultats:

1-4-01	Agramunt	9	Pau Casals	20
22-4-01	Bellsport	23	Agramunt	15
29-4-01	Sant Boi	12	Agramunt	6

Sènior femení - 1a catalana AGRAMUNT TORRONS ROIG, SA

Resultats:

7-4-01	Agramunt	17	Amposta	26
--------	----------	----	---------	----

Ha finalitzat la competició femenina, ara atenent que l'Amposta ha assolit l'ascens a 1a Nacional i que no hi ha descensos en aquesta categoria, el nostre equip, la propera temporada, continuarà a 1a Catalana, categoria que es mereix amb escreix, atenent a l'esforç i dedicació de tècnics i jugadores.

▶ HANDBOLISTES DESTACATS

Obrim un nou apartat en la tradicional crònica del Club Handbol Agramunt, en el qual volem ressaltar la trajectòria i l'esforç de jugadors i jugadores del Club.

Per començar es vol destacar la constància, i entre molts jugadors i jugadores que s'hi podria incloure, s'han escollit els següents:

Òscar Ginestà i Sílvia Fernández, tots dos destaquen per la seva constància, virtut que els ha fet triomfar en els seus respectius equips, a més d'ésser excel·lents companys amb la resta del col·lectiu.

Per tant, és un petit reconeixement a la seva trajectòria i dedicació.

Òscar Ginestà i Pérez, nascut a Agramunt, el 7 de gener de 1986, és estudiant i viu a la Plaça del Mercadal, és jugador de l'equip cadet masculí d'handbol.

– Quina demarcació ocupes en el terreny de joc?

– Normalment jugo d'extrem, però també em moc bé de pivot.

– A quin jugador destacaries del Club?

– Al Joaquim Peco, estava clar que va jugar a divisió d'honor.

– Un cantant o un grup musical que t'agradi?

– Estopa.

– Un jugador que admires?

– El Barrufet, el porter internacional del FC Barcelona.

– Des de quan jugues a handbol?

– Jugo des de la categoria benjamí i m'ho passo molt bé.

– Les teves aficions principals?

– L'handbol i la música.

– El millor partit que recordis?

– Davant del Sant Quirze del Vallès, on vaig fer cinc gols decisius.

– Quins objectius tens dins de l'handbol?

– Arribar a l'equip sènior i ascendir a 1a catalana.

– Quin curs fas?

– Faig 3r d'ESO a l'IES «Ribera del Sió».

Sílvia Fernández i Tarragona, nascuda a Agramunt, el 13 de novembre de 1980, és estudiant i viu a la Ronda dels Comtes d'Urgell, és jugadora de l'equip sènior femení de 1a Catalana d'handbol.

– Quina demarcació ocupes en el terreny de joc?

– Jugo tant d'extrem com de pivot.

– A quin jugadora destacaries d'Agramunt?

- A l'Ester Gatell, que juga a Divisió d'Honor amb l'UE Lleida.
- *Un cantant o grup musical que t'agradi?*
- The Corrs.
- *Un jugador/a que admires?*
- L'Enric Masip, el capità i central internacional del FC Barcelona.
- *Des de quan jugues a handbol?*
- Des que era benjamina.
- *Les teves aficions principals?*

- L'handbol i l'escoltisme.
- *El millor partit que recordis?*
- Els de la fase d'ascens a 1a Catalana de la temporada 2000/2001.
- *Quins objectius tens dins de l'handbol?*
- Consolidar l'equip d'Agramunt a 1a Catalana i, si pot ser, fer una fase d'ascens a Nacional.
- *Què estudies?*
- Aquest any acabo la carrera d'Assistent Social a Lleida.

Secció Trial

Havent informat en l'altra edició de la incorporació de nous pilots al club, de nou ampliem la secció amb els pilots:

Jaume Perucho

Francesc Fernández

d'Agramunt, que tornen a competir després de mantenir-se uns anys sense federar.

Joan Pareta	Briansó
Joaquim Cisteró	Sant Pere dels Arquells
Francesc Cisteró	Sant Pere dels Arquells
Lluís M. Requena	Butsènit de Montgai
Antoni Mas	Linyola
Vicent Trepapat	Fondarella
Antoni Puig	Almenar
Jaume Rovira	Tàrrrega
Gerard Ibáñez	Santa Coloma de Queralt
Jose Mejías	Soses

Així doncs, actualment el nostre club està representat per 20 pilots de trial, que fan que aquest sigui el club més potent de la província de Lleida, i dels millors de Catalunya.

El passat dia 8 d'abril va celebrar-se a Sotillo de la Adrada (Àvila) la segona prova puntuable pel campionat d'Espanya. El nostre pilot Francesc Recio s'hi va desplaçar, aconseguint la primera plaça; segona victòria del nacional. La classificació va ser:

1r	Francesc Recio	CHA	34 punts
2n	Jordi Arjones		40 punts
3r	Sergio Puyo		50 punts

El dia 22 d'abril, va tenir lloc a la Pobla de Segur la primera prova del Campionat provincial, on els pilots del nostre club van tenir una brillant actuació, liderant en quatre de les sis categories.

Els resultats de categoria rojos:

1r	Francesc Recio	CHA	20 punts
2n	Jaume Vinyals	CHA	77 punts
3r	Ramon Vila	CHA	109 punts

Categoria blaus menors de 25 anys:

2n	Jaume Vilardosa	CHA	37 punts
3r	Roger Vinyals	CHA	42 punts
4t	Jose Mejías	CHA	50 punts

Categoria blaus de 25-45 anys:

1r	Joaquim Cisteró	CHA	6 punts
----	-----------------	-----	---------

Francesc Recio en plena competició.

2n	Joan Pareta	CHA	6 punts
4t	Jaume Rovira	CHA	13 punts
7è	Antoni Mas	CHA	50 punts
8è	Antoni Puig	CHA	56 punts

Categoria blaus de més de 45 anys:

1r	Vicent Trepapat	CHA	34 punts
----	-----------------	-----	----------

Categoria grocs de més de 25 anys:

1r	Lluís Miquel Requena	CHA	5 punts
2n	Francesc Cisteró	CHA	9 punts

El dia 6 de maig, a Vandellós (Tarragona), va celebrar-se la cinquena prova del Campionat de Catalunya. Francesc Recio va tenir una gran actuació, apropant-se a només cinc punts del vencedor de la prova; el mundialista Albert Cabestany, company i pilot oficial de Beta, amb que també competeix Francesc. L'actual líder del campionat de Catalunya, Oriol Vila, acabà en quarta posició a 26 punts de distància del nostre pilot.

1r	Albert Cabestany		3 punts
2n	Francesc Recio	CHA	8 punts
3r	Jordi Estany		24 punts
11è	Ramon Vila	CHA	116 punts

En categoria open:

3r	Jaume Vilardosa	CHA	97 punts
----	-----------------	-----	----------

En Jaume hauria estat el vencedor de no haver penalitzat 10 punts per arribar 10 minuts tard la primera volta. ■

Secció Futbol Sala

Manca un sol punt per aconseguir l'ascens, malgrat el fet d'haver perdut la «imbatibilitat», l'equip està fent una gran temporada, i molt malament haurien d'anar les coses en els dos últims partits que resten de competició, en què l'Agramunt jugarà a la pista del Preixana i al Pavelló d'Agramunt amb el Barbens, perquè l'equip no es proclamï campió de lliga.

Resultats:

Data	Partit	Resultat
3/3/2001	CH AGRAMUNT FS - LA RAPITA	7-2
10-3-2001	PROM. OROBITG - CH AGRAMUNT FS	2-3
17-3-2001	CH AGRAMUNT FS - PUB PANORAMIC	10-0
25-3-2001	VIPLA BALAGUER - CH AGRAMUNT FS	3-3
31-3-2001	CH AGRAMUNT FS - CAFETERIA VIENA	2-7
7-4-2001	PUNT 14 MOLLERUSSA - CH AGRAMUNT FS	3-2
21-4-2001	CH AGRAMUNT FS - TÀRREGA, FS	6-4
28-4-2001	BELLMUNT FS - CH AGRAMUNT FS	6-3
5-5-2001	CH AGRAMUNT FS - MASSOTERES ST. GUIM	8-0

Classificació:

	J	G	E	P	GF	GC	PUNTS
1r CH AGRAMUNT FS	28	22	3	3	134	64	69
2n CAF. VIENA MOLLERUSSA	28	20	3	5	180	73	63
3r VIPLA BALAGUER	28	19	3	6	121	75	60
4t BELLMUNT	28	17	6	5	123	88	57
5è PUNT 14 MOLLERUSSA	27	18	2	7	99	62	56
6è J. PONTICANA	27	14	7	6	102	63	49

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

Resultats del B.A.C.

Sènior masculí

C.E.P Vallfogona	-	B.A.C Torrons Roig	81-74
B.A.C. Torrons Roig	-	C.B. Tamarite	67-66
B.A.C. Torrons Roig	-	C.B. Tremp	100-86

El Sènior masculí acabarà la temporada a la part mitjana de la taula classificatòria. El nostre gran problema ha estat la poca regularitat que hem tingut a l'hora d'aconseguir victòries. Els partits com a locals han estat una altra història i s'ha ofert una imatge molt més positiva. Cal destacar el partit contra el Tremp, on es va arribar als 100 punts en un gran partit.

Infantil masculí

B.A.C Agro-urgell	-	C.B. Torregrossa	33-30
Promolier Lleida	-	B.A.C Agro-urgell	55-5
B.A.C. Agro-urgell	-	C.B. Bellvis	56-49
E.F.U. Barbens	-	B.A.C. Agro-urgell	26-76
B.A.C Agro-urgell	-	Auto-estereo Lleida	46-66
C.B. Torregrossa	-	B.A.C. Agro-urgell	38-52

L'infantil masculí està aconseguint uns resultats molt bons en aquesta segona fase del Campionat Pre-infantil. Només els dos equips del Lleida Basquetbol han pogut amb nosaltres. Els demés partits han estat guanyats amb bastant comoditat. Esperem que continuïn els bons resultats.

Infantil femení

B.A.C. Agro-urgell	-	C.B. Torregrossa	18-50
C.B. Maristes	-	B.A.C. Agro-urgell	51-1

L'infantil femení ha tingut la mala sort de caure en una lligueta amb només tres equips i per tant no podrà disputar molts partits en aquesta segona fase del Campionat Pre-Infantil. El resultats no han estat molt bons, però també s'ha de dir que el Maristes i el Torregrossa són equips molt forts i amb molta més experiència que nosaltres. ■

PACITTI CARALPS S.C.P.

DECORACIÓ

- PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA
- ESPECIALITATS ESTUCS ITALIANS

Ctra. les Puelles, 9
C/. Institut, 30

Tel. 973 390 091
Tel. 973 392 440

25310 **AGRAMUNT**

Resultats del mes d'abril

Segona Regional - Grup XIII

Bellcairenc	1	E.F. Gerard Gatell	1
E.F. Gerard Gatell	3	Oliana	0
Poal	3	E.F. Gerard Gatell	1

CLASSIFICACIÓ	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Poal	29	18	5	6	80	41	59
Bellcairenc	29	14	11	4	47	32	53
Tornabous	29	17	1	11	66	46	52
Gerard Gatell	29	13	8	8	63	45	47
Miralcamp	29	12	8	9	53	47	44
Vallfogona	29	12	8	9	41	38	44
Vva. Aguda	29	12	6	11	55	50	42
Butsènit	29	12	5	12	62	59	41
Ribera d'Ondara	29	10	10	9	44	50	40
Vilanovena	29	10	6	13	64	70	36
Oliana	29	8	11	10	51	55	35
La Guàrdia-Lada	29	9	7	13	49	70	34
Sant Guim	29	8	7	14	49	61	31
Linyola	29	8	7	14	57	70	31
Gerb	29	8	6	15	38	55	30
Sanaüja	29	5	6	18	26	56	21

Equip dels Juvenils. D'esquerra a dreta, drets: Manel (entrenador i coordinador de l'Escola), Isma, Hèctor, Sergi, Santacreu, Marsol, Orestes, Huguet i Carmelo (delegat). Ajupits: Guillem (nen), Capitan, Víctor, Àngel, Guerrero, Abdenabi i Jaume.

Primera divisió juvenils

Andorra	3	E.F. Gerard Gatell	0
E.F. Gerard Gatell	0	Balaguer	1
Bordeta	2	E.F. Gerard Gatell	0
Almenar	3	E.F. Gerard Gatell	4
E.F. Gerard Gatell	1	Molerussa	2

CLASSIFICACIÓ	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Andorra	27	24	2	1	116	26	74
Pardinyes	27	18	3	6	58	27	57
Bordeta	26	16	5	5	56	24	53
Tàrrega	26	17	1	8	60	37	52
At. Segre	26	13	7	6	64	40	46
Magraners	27	14	3	10	60	65	45
AEM	27	13	3	11	57	44	42
Balaguer	27	12	1	14	56	57	37
Borges	27	11	2	14	59	61	35
Mollerussa	27	10	4	13	46	51	34
G. Gatell	27	9	2	16	45	68	29
La Pobla	26	9	2	15	42	66	29
EFAC	26	8	3	15	31	52	27
Juneda	26	8	2	16	48	70	26
Almenar	27	5	4	18	29	67	19
Torrefarrera	21	1	0	20	18	90	3

Segona divisió cadets

E.F. Gerard Gatell	2	Cervera	2
E.F. Urgell	4	E.F. Gerard Gatell	5
Mig Segrià	3	E.F. Gerard Gatell	3
E.F. Gerard Gatell	2	Guissona	1

CLASSIFICACIÓ	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Bellpuig	21	18	2	1	116	35	56
Cervera	21	15	3	3	84	38	48
G. Gatell	20	10	5	5	62	39	35
Guissona	20	11	2	7	56	52	35
Sant Guim	21	10	2	9	58	44	32
Mollerussa	21	9	4	8	50	58	31

Les Garrigues	20	8	6	6	49	45	30
Pontsicana	20	8	4	8	50	46	28
Mig Segrià	21	8	2	11	47	67	26
Balaguer	22	6	4	12	38	69	22
Urgell	21	4	6	11	43	68	18
La Noguera	21	4	3	14	31	62	15
Tàrrega	21	2	1	18	21	82	7

Primera divisió infantils

E.F. Gerard Gatell	2	Mollerussa	4
Almacelles E.F.A.C.	4	E.F. Gerard Gatell	4
E.F. Gerard Gatell	3	Orgel-lià	9
Tremp	4	E.F. Gerard Gatell	0
E.F. Gerard Gatell	3	Bordeta	9

CLASSIFICACIÓ	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Bordeta	25	22	3	0	87	12	69
Lleida	25	21	1	3	90	26	64
Balaguer	25	15	6	4	83	32	51
Pardinyes	24	15	4	5	85	28	49
Tàrrega	25	14	5	6	81	41	47
Mollerussa	26	15	2	9	73	41	47
Orgel-lià	25	13	6	6	76	36	45
At. Segre	24	11	6	7	54	36	39
Andorra	25	8	4	13	45	51	28
Tremp	25	7	4	14	60	65	25
AEM	25	6	3	16	38	56	21
EFAC	25	6	2	17	37	81	20
Garrigues	25	6	1	18	52	98	19
G. Gatell	25	3	1	21	43	139	10
Balàfia	25	1	0	24	20	182	3

Primera divisió alevins

Pontsicana	3	E.F. Gerard Gatell	2
------------	---	--------------------	---

E.F. Gerard Gatell	1	Lleida	10
--------------------	---	--------	----

CLASSIFICACIÓ	J	G	E	P	GF	GC	Punts
Lleida	21	19	1	0	99	9	61
Segre	21	18	1	1	107	20	58
Gardeny	21	15	0	6	77	49	45
Artesa Segre	21	10	2	9	53	62	32
Bordeta	21	10	2	8	45	41	31
AEM	21	9	2	9	56	47	29
G. Gatell	20	8	2	9	56	63	26
Arrles	20	7	1	11	28	53	22
Cervera	21	5	0	16	39	81	15
Pontsicana	21	4	2	15	23	74	14
Pardinyes	21	3	1	17	17	82	10

Benjamí grup cinquè

Linyola	7	E.F. Gerard Gatell	3
E.F. Gerard Gatell	1	Guissona	5
E.F. Gerard Gatell	0	E.F. Urgell	10

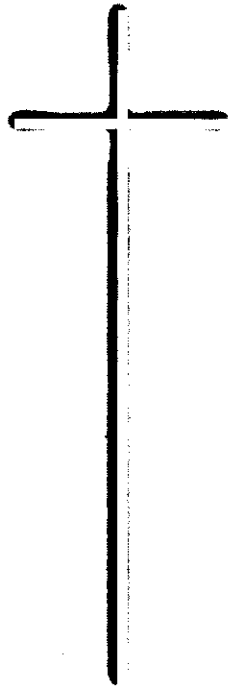
Pre-Benjamí grup primer

E.F. Gerard Gatell	2	Balàfia	5
Bordeta	6	E.F. Gerard Gatell	2
E.F. Gerard Gatell	3	A.T. Segre	6
Balaguer	7	E.F. Gerard Gatell	3

Pre-Benjamí grup segon

E.F. Gerard Gatell	2	Bordeta	2
A.T. Segre	10	E.F. Gerard Gatell	0
E.F. Gerard Gatell	1	Cervera	5
Tàrrega	1	E.F. Gerard Gatell	1

Aquestes categories no tenen classificació ■

CANT ESPIRITUAL

*I quan vingui aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença.*

(Joan Maragall)

*Com una flor, sempre més
el teu record en ma vida
hi ha deixat una fragància
que ja no ens serà esvaïda.*

(J. Maragall)

Pregueu a Déu per l'ànima de

Dolors Vila Muixench

Vídua d'Anton Tarragona

que morí cristianament el dia 6 de maig del 2001,
a l'edat de 97 anys.

A. C. S.

Els seus afligits: fill, Josep Tarragona i Vila; filla política, Mª Dolors Serra i Corbella; néts, Montserrat i Ricard, Núria i Eduard, Anton R. i Rosa, i Mª Dolors; besnéts i família tota, els preguen una oració per l'etern descans de la seva ànima.

AGRAMUNT - LLEIDA
Maig del 2001

LES 7 DIFERÈNCIES

■ per Ricard Bertran

Públic a «Lo Pardal». La de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions. A veure si les trobeu!

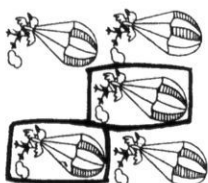
■ Coordina Rosa Maria Sera

PAS AL REI

Començant per la síl·laba on assenjala la fletxa, i fent el moviment del REI als escacs, trobareu un refrany català.

Bo	ser	far	tes.
d'és	ti	fe	res
han	amb	amb	ge
llar	dons	tes,	mon

Solució al VISUAL:

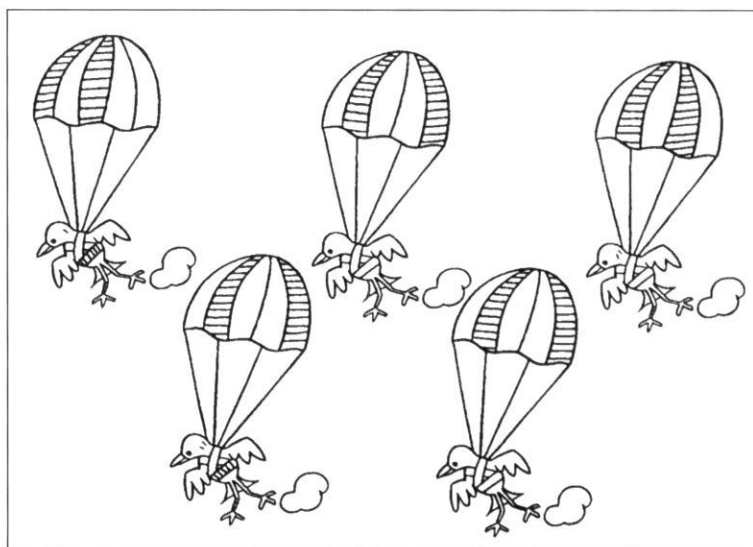

Solució al PAS AL REI, per P. R.:

Botifarres amb mongetes,
amb llardons han d'esser fetes.

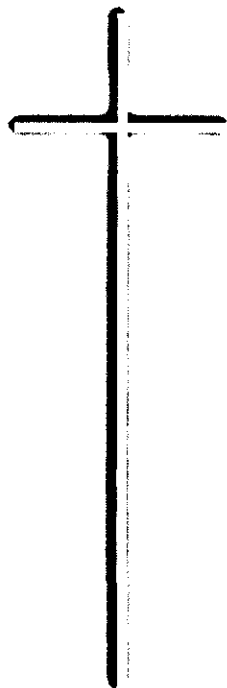
VISUAL

Podeu trobar els dos dibuixos que són iguals?

Solució a les 7 diferències

Pare nostre, que esteu en el cel, sigui santificat el vostre nom. Vingui a nosaltres el vostre regne. Faci's la vostra voluntat, així en la terra com es fa en el cel. El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, en el dia d'avui, i perdoneu les nostres culpes, així com nosaltres perdonem els nostres deutors. I no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació, ans deslliureu-nos de qualsevol mal.

Amén.

Preguem a Déu per

Miquel Pera i Martínez

que morí cristianament el dia 14 d'abril del 2001,
a l'edat de 87 anys, rebuts els Sants Sagraments i la Unció de Malalts.

E. P. R.

Els seus apenats: esposa, Consol Cases i Tarragona; fills, Miquel i Teresa; fills polítics, Roser Martorell i Ramon Mor; néts, Miquel i Olga, Mercè, Roser, Robert, Carles, Joan Ramon i Maria, Enric, Teresa i Maria; cunyada, besnéta, Beatriz; nebots, cosins i família tota us agrairà que el tingueu present en les vostres pregàries.

AGRAMUNT, abril del 2001

Comissió de Govern, 20-3-2001

SERVEIS ADMINISTRATIUS

S'aprova el nou modelatge de documentació referent als expedients de llicències municipals d'obres menors i majors.

POLÍGON INDUSTRIAL «LA CREUETA»

S'aprova el plànol topogràfic del polígon industrial «La Creueta», redactat pels Serveis Tècnics Municipals, on consten les dades següents, referides amb l'adquisició dels terrenys que s'han adquirit per al desenvolupament d'un nou polígon industrial.

- Superfície inicial 67.584,72 m²
- Superfície sòl privat 55.878,91 m²
- Superfície destinada a vials 11.705,81 m²

Tanmateix, s'acordà sol·licitar al Registre de la Propietat de Balaguer que procedeixi a inscriure l'afectació a vials públics dels 11.658,38 m² de la finca esmentada.

SOL-LICITUD SUBVENCIÓ PER A EQUIPAMENT DELS CONSULTORIS LOCALS

S'acordà concórrer a la convocatòria del Departament de Sanitat i Seguretat Social per a la concessió de subvencions a la construcció, l'ampliació, el remodelatge i l'equipament de consultoris locals de titularitat municipal per a l'exercici de 2001 i concretament per als equipaments dels Consultoris Locals de: Mafet, Montclar i Donzell d'Urgell, nuclis agregats d'Agramunt.

Tanmateix, s'acordà sol·licitar un ajut econòmic per import de 59.848 PTA.

SOL-LICITUD SUBVENCIÓ PER A LA PROMOCIÓ DEL TORRÓ I LA XOCOLATA A LA PEDRA

S'acordà concórrer a la convocatòria del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, per a la concessió d'ajuts per al foment d'actuacions de desenvolupament del medi rural per a l'exercici del 2001, i concretament per a la campanya de difusió i promoció de productes com el torró i la xocolata a la pedra, que contribueix al foment del desenvolupament rural.

Tanmateix, s'acordà sol·licitar un ajut econòmic per import de 2.500.000 PTA.

XIII FIRA DEL TORRÓ I XOCOLATA A LA PEDRA

S'acordà sol·licitar una subvenció per a la XIII Fira del Torró i Xocolata a la Pedra, a l'Excma. Diputació de Lleida, al Consell Comarcal de l'Urgell, a la Cambra de Comerç i Indústria de Tàrraga.

NORMES PROVISIONALS PER A LA UTILITZACIÓ PAVELLÓ POLIVALENT

S'aprova, amb caràcter provisional, una normativa d'ús del pavelló polivalent annex al pavelló poliesportiu.

Tanmateix, s'autoritza a la Penya Cloro perquè utilitzi aquest pavelló, el proper dia 7 d'abril, per a la celebració d'un concert musical, amb subjecció a la normativa esmentada.

MEDALLA FRANCESC MACIÀ

S'acordà recolzar la petició de l'Ajuntament de Bellpuig per al reconeixement de la medalla Francesc Macià, pel mèrit al treball a favor del veí de Bellpuig, el Sr. Domènec Calaf i Binefa, per la seva immillorable tasca en el món de les noves tecnologies.

DEVOLUCIÓ FIANÇA

S'acordà que es retorni a l'empresa del Sr. Miquel Solé i Roset, la garantia definitiva de les obres d'instal·lació de l'enllumenat públic de la Ronda dels Comtes d'Urgell.

DISTRIBUCIÓ DE LA PARTIDA 511.468 DEL PRESSUPOST DE 2001

S'acordà lliurar al nucli agregat de Mafet la quantitat de 53.500 PTA, corresponents a la liquidació de l'any 2000, amb càrrec al vigent pressupost de despeses de 2001.

Tanmateix, s'acordà lliurar al nucli agregat de Montclar la quantitat de 300.000 PTA, corresponent a la liquidació de l'any 2000, amb càrrec al vigent pressupost de despeses de 2001.

ADQUISICIÓ ESCALFADOR VESTIDORS CAMP D'ESPORTS

S'aprova l'adquisició d'una unitat de producció d'aigua calenta, model ACS nocturn de 320/15, potència 15 kW i 320 litres, a l'empresa del Sr. Gilbert Bertran i Puigpinós, per un import de 380.026 PTA, i la seva despesa d'instal·lació que ascendeix a la quantitat de 46.856 PTA, les despeses seran a càrrec del vigent pressupost de 2001.

CLUB CICLISTA D'AGRAMUNT

Es va prendre l'acord de concedir un ajut econòmic al Club Ciclista d'Agramunt, per a la quantitat de 200.000 PTA, per a totes les activitats que dugui a terme durant la temporada de l'any 2001, a càrrec del vigent pressupost municipal.

Comissió de Govern, 3-4-2001

CERTIFICACIONS

Es van aprovar les següents certificacions:

- La Certificació número 1, de les obres d'adequació d'un edifici per a centre de coordinació de protecció civil a Agramunt, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Blanco Rovira, SA, per un import d'1.500.000 PTA.

- La Certificació número 4, de les obres de reforma de la planta baixa de l'edifici del Passeig, per Escola Municipal de Música, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Blanco Rovira, SA, per un import d'1.867.115 PTA.

LLICÈNCIA D'OCUPACIÓ Núm. 85/2001

S'autoritza al Sr. Àngel Jubete i Comenge perquè pugui ocupar 3 m² de la via pública, per instal·lar jardineres i altres productes del seu establiment comercial de jardineria, pel present exercici de 2001, al Carrer Àngel Guimerà, núm. 10, d'Agramunt; previ el pagament dels drets d'Ordenança.

OCUPACIÓ VIA PÚBLICA AMB TAULES I CADIRES

S'autoritza l'ocupació de la via pública amb taules i cadires al titular de l'establiment que seguidament s'indica, així com el lloc d'ubicació:

Titular establiment	Via pública	Taules	Cadires
Jordi Inglés i Solé	Plaça del Pou, 4	8	28

- Aquesta ocupació de la via pública s'autoritza des de l'1 de maig i fins al 30 d'octubre de 2001,

Jordi Inglés i Solé	Plaça del Pou, 4	3	-
---------------------	------------------	---	---

Aquesta ocupació de la via pública s'autoritza des de l'1 de gener

◀ i fins al 30 d'abril i des de l'1 de novembre i fins al 31 de desembre de 2001.

Tenint en compte les condicions d'ocupació de la via pública establertes.

ACTIVITATS MOLESTES, INSALUBRES, NOCIVES I PERILLOSES

D'acord amb l'escrit rebut de la Delegació Territorial del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'administració ambiental, deixa sense aplicació a Catalunya el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, aprovat per Decret 241/1961, amb la qual cosa desapareix la llicència municipal d'activitats classificades que s'establia en l'esmentat Reglament.

Per tant, a partir del proper dia 30 de juny de 2001, seran suprimides les Comissions Territorials d'activitats classificades.

S'acordà donar-se per assabentada del que estableix la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'administració ambiental, i per tant procedir, amb la màxima celeritat, a la conclusió dels expedients d'activitats classificades que es trobin en tràmit.

CONVENI DE L'AJUNTAMENT D'AGRAMUNT AMB LA COMPANYIA FECSA ENHER I, SA: Subministrament elèctric edifici del teatre del Casal Agramuntí

S'aprovà el conveni a signar amb la companyia Fecsa Enher I, SA, per a la contractació d'un nou subministrament elèctric per a l'edifici del teatre del Casal Agramuntí, per una potència total de 200 kW.

S'aprovà la despesa corresponent a les obres de construcció de les instal·lacions d'enllaç, i aprovar la despesa reglamentària dels drets de connexió per kilowatts contractats, que ascendeix a la quantitat total 554.600 PTA + IVA.

ASSOCIACIÓ ESPANYOLA CONTRA EL CÀNCER

S'acordà concedir una subvenció a la Junta d'Agramunt i Comarca de l'Associació Espanyola contra el Càncer, per import de 15.000 PTA, per al finançament del Centre de Diagnòstic Precoç de Lleida, que seran a càrrec del vigent Pressupost de 2001.

IBERIONA 2001. TROBADES D'ARTESANIA IBÈRICA

Es va prendre l'acord de participar en la Mostra IBERIONA 2001, mostra d'artesanía tradicional, que tindrà lloc els dies 10, 11, 12 i 13 de maig, al Poble Espanyol de Barcelona, mitjançant la instal·lació de parades per a vendre torrons, xocolata a la pedra i coques de recapte i mostrar en directe la cuina del torró. En aquesta mostra actuaran la Cobla Riella, les Colles Sardanistes agramuntines i els Grallers amb l'Àliga Agramuntina.

Tanmateix, s'acordà col·laborar econòmicament amb les despeses de transport i manutenció de les persones que realitzaran les diverses activitats en l'esmentada mostra.

EQUIPAMENTS CONSULTORIS LOCALS

S'aprovà la despesa de 62.403 PTA per a l'adquisició de l'equipament pels Consultoris Locals de: Mafet, Montclar i de Donzell d'Urgell.

MOBILIARI ESCOLA DE MÚSICA

S'aprovà l'adquisició de mobiliari: cadires, pissarres, mobles de despatx i altres, per a l'Escola Municipal de Música a l'empresa MOBLES ESCOLÀ pel preu d'1.871.648 PTA.

Tanmateix, s'aprovà l'adquisició de mobles i armaris per a la sala de professors, a l'empresa MOBLES CARULLA pel preu d'1.149.699 PTA, i el mobiliari del despatx per un import de 520.711 PTA.

Les despeses van a càrrec del vigent pressupost.

Comissió de Govern, 17-4-2001

CERTIFICACIÓ

S'aprovà la Certificació número 2, de les obres d'adequació de l'Escola Municipal de Música, lliurada per l'Arquitecte Municipal i executades per l'empresa Construccions Blanco Rovira, SA, per un import de 6.000.000 PTA, als efectes de justificació de la subvenció concedida per l'Excm. Diputació de Lleida.

IMPOST VEHICLES TRACCIÓ MECÀNICA

S'acordà concedir al Sr. Pere Mora i Giribet, les bonificacions sol·licitades de conformitat amb l'Ordenança Fiscal núm. 4 de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, per tenir un vehicle de més de 25 anys d'antiguitat.

Marca	Matrícula	Data matriculació
Mobilette	P-677	29-5-1970

BAIXA ESTABLIMENT

S'acordà donar de baixa del Registre d'Establiments la botiga de venda al detall de pa, de l'empresa Fleca Agramuntina, S.L., així com els arbitris que pogués generar dita activitat.

PAVIMENTACIÓ DEL CARRER DEL CAMÍ VELL DE MAFET

S'aprovà la realització de les obres de pavimentació del Carrer del Camí Vell del nucli agregat de Mafet, i la concessió a la Junta Administrativa de Mafet, d'un ajut econòmic que ascendeix a la quantitat de 500.000 PTA, que seran a càrrec del pressupost de 2000.

SOL·LICITUD SUBVENCIONS IEI

S'acordà concórrer a la convocatòria d'ajuts de l'IEI de l'Excm. Diputació de Lleida, amb les actuacions següents:

Restauració patrimoni arquitectònic

- Restauració dels safareigs públics

- Pressupost: 7.901.824 PTA

Equipaments culturals

- Adequació de l'Escola Municipal de Música

- Pressupost: 15.121.432 PTA

Intervenció patrimoni arqueològic

- Recuperació del pou del gel

- Pressupost: 3.887.610 PTA

Escola de música

- Despeses de funcionament de l'Escola Municipal de Música

- pressupost: 15.117.484 PTA

Es van aprovar les actuacions esmentades, així com el seu pressupost de despeses.

SOL·LICITUD SUBVENCIO DEPARTAMENT DE TREBALL

S'acordà sol·licitar la concessió de subvencions per a l'any 2001 per a la realització del projecte anomenat «Servei de promoció de l'esport».

ELECTRIFICACIÓ RURAL

S'acordà sol·licitar la inclusió de l'obra de subministrament elèctric a l'equipament públic destinat a serveis del Cementiri Municipal

d'Agramunt, al Pla d'electrificació Rural de Catalunya per a l'any 2001.

XXIV CERTAMEN LITERARI SANT JORDI

Es van aprovar tots els actes organitzats amb motiu de la celebració del XXIV Certamen Literari de Sant Jordi organitzat per la Regidoria de Cultura d'aquest Ajuntament i la revista Sió.

Tanmateix, es va prendre l'acord de sol·licitar una subvenció al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i a l'Excm. Diputació de Lleida.

La despesa per a la realització dels actes serà a càrrec del vigent pressupost.

PROGRAMACIÓ ACTIVITATS CULTURALS 2001

S'aprova la proposta de relació d'actes, activitats i exposicions que es duran a terme durant el mes d'abril i en relació amb el certamen literari de Sant Jordi a la Biblioteca.

Es va aprovar la proposta de relació d'actes i activitats que es duran a terme en relació amb la inauguració de les obres de remodelació de la nova Escola Municipal de Música, i la celebració del XX Aniversari de l'Escola de Música.

Es va aprovar la realització dels actes i la despesa serà a càrrec del vigent pressupost.

XIV ANIVERSARI DEL CASAL D'AVIS D'AGRAMUNT I COMARCA

S'acordà concedir una subvenció de 30.000 PTA al Casal d'avis d'Agramunt i Comarca, com ajut a les despeses d'organització del XIV aniversari de la seva fundació, el proper dia 23 de maig, que seran a càrrec del vigent pressupost de 2001.

NÍNIXOLS CEMENTIRI

S'acordà concedir, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents, els drets funeraris següents:

Titular: JOSEFINA VILANOVA i GRUAS

Núm. nínxol: 57

Galeria: de Ntra. Sra. dels Dolors

Titular: FRANCESC VILANOU i GALITÓ

Núm. nínxol: 58

Galeria: de Ntra. Sra. dels Dolors

Tanmateix, s'acordà concedir el canvi de nom dels drets funeraris dels nínxols núm. 69 de la Galeria de Sant Ramon i núm. 1 de la Galeria del Sagrat Cor de Jesús del Cementiri Municipal, de la Sra. Elisa Brau i Girona, a la Sra. Anna Maria Torres i Brau, de conformitat amb l'estalbert en l'article 9è de l'Ordenança Fiscal núm. 12 i previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents.

LLICÈNCIES D'OBRES

MARIA CARME ALBEROLA i PASCUET, distribució de la 1a, 2a i 3a planta d'un edifici existent, compost de planta baixa destinada a local. C. Germandat.

ANTONI MARTÍNEZ i MORENO, per cobriment d'un pati posterior d'un habitatge unifamiliar adossat. C. del Molí Vell.

JOSEP LLUÍS MARINA i SOLÉ, per a la reforma i l'ampliació d'un habitatge. Ctra. d'Artesa.

JOAN GARRIGA i MASSANA, per enrajolar una part del jardí. C. de Pompeu Fabra.

LLUÍS MELGOSA i AMPURDANÉS, per repassar les teulades de la casa. Donzell d'Urgell.

JOSEP BERNAUS i CODINA, per arrebossar i pintar la façana. Ctra. d'Artesa.

VICENT MARTÍNEZ i BLANCH, per canviar l'enrajolat del bany. Pl. del Pare Gras.

SALOMÉ GUIXÀ i GUMÀ, per repicar i arrebossar la tanca exterior, canviar la barana i col·locar el sòcol de pedra a la façana. Ctra. de Cervera.

ARTIGAS, DOMINGO, MARSÀ, CB, per enderrocar un envà i col·locar porta d'entrada al local, i per un gual permanent. Av. de Marià Jolonch.

AHMED EL KHATTABI, per pavimentar el garatge i arrebossar-ne les parets, fer una obertura al 2n pis, fer un revestiment a les escales i una portella exterior pel comptador de l'aigua.

MARIA DOLORS PERARNAU i CASTELLVÍ, per a l'ocupació de la via pública. Av. dels Esports.

JOAN FIGUERA i FUSTÉ, per enderrocar un envà interior i reforçar dues bigues. Raval de Puigverd.

FRANCESC CUBERES i ESCOLÀ, per enrajolar una part del jardí i construir una pèrgola. C. de Fontanilles.

JOSEP MATEU i CORTÉS, per enrajolar el terra del pis. C. de Sió.

XAVIER PONS i CARRERA, per arrebossar, pintar i col·locar pedra al sòcol de la casa. Raval de Sant Francesc.

ANTÒNIA PUIG i GUASCH, per enrajolar la cambra de bany. Av. de Marià Jolonch.

ESTABLIMENTS ESA, SL, per obrir una porta i enrajolar una sala existent. Ctra. de Tàrraga.

EA VALLS, SCCL, per arranjar les goteres de la teulada. Av. de la Generalitat.

JOSEP MARIA FARRENY i MONTES, per enderrocar un envà interior. C. del Raval de Puigverd.

LLUÍS MELGOSA i AMPURDANÉS, per arranjar balcó. Donzell d'Urgell.

EDUARD ARENY i BARRIL, per fer dues parets separatòries en les terrasses i arranjar la xemeneia. Av. d'Agustí Ros.

MIQUEL GALCERAN i SALUT, per arrebossar una paret del cobert, tapar-ne les esclotxes i canviar la canalera. Montclar.

CONSTRUCCIONS GIRIBET, SA, per un dret de connexió d'aigua provisional per obres. C. Ntra. Sra. dels Socors.

MARIA CARME ALBEROLA i PASCUET, per dos drets de connexió a la xarxa de clavegueram.

JOAN PALLEJÀ i FONTANET, per pintar la façana. Av. de Marià Jolonch.

JAUME BERNAUS i MARBÀ, per engrandir la porta del garatge i arrebossar una part de les parets del garatge. Montclar.

RAMON VILALTA i HUGUET, per enrajolar una part de l'entresòl i canviar dos bastiments d'una porta. C. Ronda dels Comtes d'Urgell.

CRISTÒFOL MARTÍN i EXPÓSITO, per un dret de connexió d'aigua potable. C. de Sió.

TELFÓNICA, per aïllament acústic en un local. Av. de Marià Jolonch.

IMMA PLA i CUÑAT i 1, per a l'ocupació de la via pública. Pl. de l'Hospital.

GENER ROMEU i ROSELL, per pintar la façana. C. del Raval de Puigverd.

CONFECIONS LAURA, SCP, per fer un lavabo en un local. C. de la Cúria.

PERE GENÉ i SOLÀ, per pintar façana de casa. C. del Raval de Puigverd.

JOSEP JOVELL i VILA, per un dret de connexió d'aigua potable. C. dels Asgous.

JOSEP MARIA PIJUAN i PIQUÉ, per anivellar la parada de la finca. Partida Almenara.

JUNY: Mes de 30 dies, sisè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 19h 18m
 El dia 30 el sol surt a les 4h 20m, i es pon a les 19h 28m
 El dia 21 és el solstici d'estiu, el dia més llarg de l'any.
 Entrem a aquesta estació a les 7h 38m, del matí.
 Avui el sol entra a la constel·lació de CÀNCER.

Les fases de la lluna:

Lluna plena ☉ el dia 6 a la 01h 39m
 Quart minvant ☾ el dia 14 a les 03h 28m
 Lluna nova ☾ el dia 21 a les 11h 58m
 Quart creixent ☽ el dia 28 a les 03h 19m

► **DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:**

Dia 3: Pasqua de Pentecosta (Pasqua Granada).

Dia 13: Sant Antoni de Pàdua. Els presos que es creien innocents s'encomanaven a aquest sant, ja que, segons la tradició, va salvar de ser penjat el seu pare que fou acusat injustament de criminal. Un goig fa al·lusió a aquesta invocació. És en aquesta època de l'any quan s'aparellen les perdius.

*Als presos deu llibertat
 si vostre favor demanen;
 als pecadors, si us reclamen,
 deslliureu de son pecat.*

Dia 17: Diada de Corpus. El dia d'avui era considerat una de les tres festes més solemnes de l'any, juntament amb Nadal i Pasqua Florida; i com un dels tres dijous més importants, juntament amb Dijous Sant i l'Ascensió. A molts llocs encara perdura el costum de fer enramades i lluïdes processons. Uns dels personatges típics de les processons eren els gegants, tal i com recordaven les endevinalles:

*Conec dos grans personatges,
 molt amics de capellans,
 que viuen en matrimoni
 i mai no han estat casats.*

Dia 24: Nativitat de Sant Joan Baptista.

Les creences sobre l'adoració al sol i els ritus relacionats amb el mateix, especialment les fogueres d'aquesta nit, vénen de molt lluny. Estrabó, en els seus viatges, ja explica que els ibers adoraven el sol i que encenien grans fogueres en el seu honor. Sant Joan té un llarg repertori de refranys:

*Qui per Sant Joan no ha segat,
 té el pa amenaçat.*

Dia 29: Sant Pere i Pau, apòstols.

R. Bernaus S.

► **EFEMÈRIDES DEL MES:**

14 de juny de 1925: La dictadura de Primo de Rivera clausura el camp de les Corts i prohibeix el funcionament del Barça durant sis mesos. Molta gent considera, encara avui, l'equip de futbol del Barcelona com quelcom més que un club i un símbol del país i la catalanitat. Aquest fet que relatem ha contribuït a crear-ne el mite.

Tal dia com avui de 1925 el Barça va organitzar un partit amistós contra el Júpiter, adherint-se a l'homenatge popular a l'Orfeó Català. La Dictadura havia prohibit, en un principi, el partit com un intent d'ofegar qualsevol acte de catalanisme, del qual tant el Barça com l'Orfeó eren dues de les entitats més representatives. Finalment es va autoritzar i el camp de les Corts va registrar una entrada de 14.000 espectadors amb els ànims força exaltats per l'eufòria esportiva i la conjuntura política adversa. Abans d'iniciar-se el partit, la banda musical d'un vaixell anglès ancorat al port de Barcelona va interpretar la *Marxa Reial* (l'himne espanyol), que va ser rebut amb molts xiulets i nombroses mostres de desacord, alhora que les personalitats de la tribuna restaven asseguts. A continuació van sonar les notes del *Déu salvi la reina* (l'himne anglès), que va ser celebrat amb una gran ovació. La Dictadura va considerar aquest fet com una greu ofensa a Espanya i als seus símbols i com a càstig va clausurar el camp de les Corts i va prohibir el funcionament del Barça durant sis mesos, cosa que el va afectar greument ja que es va perdre la meitat de la competició. A banda de la sanció, el capità general de Catalunya, Milans del Bosch, va obligar al president Gamper a dimitir i a exiliar-se de Catalunya.

► **Demografia**

(Mes d'abril de 2001)

NAIXEMENTS

Ariadna Flores i Junqué Dia 6

MATRIMONIS

Ramon Palau i Ris, i Immaculada Hernández i Fernández Dia 5/3

DEFUNCIONS

Maria Lobera i Roy 85 anys, dia 11
 Francisco Nogales de Sancha 73 anys, dia 11
 Miquel Pera i Martínez 87 anys, dia 14
 Antònia Galitó i Gou 80 anys, dia 16
 Josep Eroles i Solé 80 anys, dia 20

► **Temps**

PLUJA CAIGUDA DURANT L'ABRIL

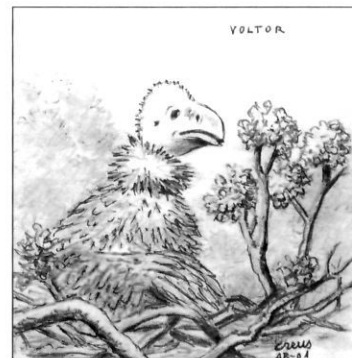
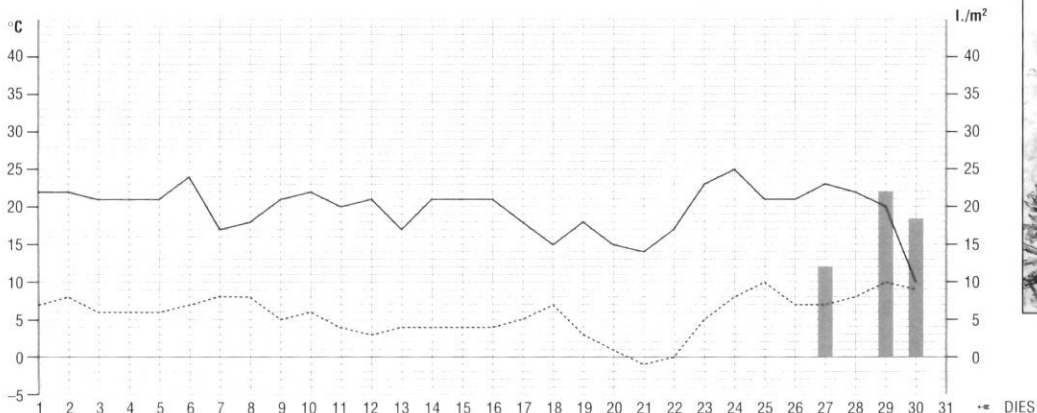
Dia 27	12'0 l./m ²
Dia 29	22'0 l./m ²
Dia 30	18'4 l./m ²
TOTAL	52'4 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'ABRIL

Màxima del mes	25°, dia 24
Mínima del mes	-1°, dia 21
Oscil·lació extrema mensual	26°
Mitja de les màximes	19'733°
Mitja de les mínimes	5'633°
Mitja de les mitjanes	12'683°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES D'ABRIL

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - - -
 Precipitacions: ■

imatges d'ahir

■ Josep Bertran

La IMATGE d'aquest mes correspon a un grup de teatre del Foment Parroquial, el dia 23 de març de 1952.

D'esquerra a dreta, darrera: Miquel Pera, Agustí Barrés, Andreu Solà, Jaume Barrera, Josep M. Inglés, Josep Gató, Josep Bonet.

Davant: Domènec Vilalta, Octavi Figuera, Jaume Cots, mossèn Ramon Escué, Ricard Vicens.

El nen que hi ha en primer terme, no ha estat identificat.

la calaisera

■ Serafina Balasch

▶ *indrets i racons*

■ Josep Bertran

Durant els darrers anys, dècades, la nostra Vila s'ha anat expandint a partir de les entrades a la població. Ara, cadascuna d'elles té una fisonomia pròpia que li ha donat aquesta eclosió urbanística. Hi ha entrades que fan goig, mentre que d'altres conserven una precarietat de serveis difícil d'entendre en aquesta època. Per aquí entrem a Agramunt.

